

Stražarska

Kula

i Glasnik Kristove Prisutnosti

STIJENO VJEKOVA
Jer nitko ne može postaviti
drugi temelj
OTKUPNINA ZA SVE

“Stražaru, što je u pogledu noći?”

“Jutro dolazi, a i noć!” (Izaija 21:12,13)

SVEZ. XXX   POLUMJESEČNIK   BROJ 16
15. KOLOVOZ
A. D. 1909 – A. M. 6037

SADRŽAJ

Abrahamovo Sjeme i Njegovo Djelo	625
Svitak u Božanskoj Ruci	625
Obećano Sjeme	626
Mesija Otkupitelj	626
Skrivena Tajna	627
Krv Novog Saveza	629
Potreba za Novim Savezom	631
Naše Putovanje Na Kongrese na Zapadu	632
Naš Pozdrav (Pjesma)	636
„Pazite na sebe i na stado”	636
„Propovijedati Kraljevstvo Božje”	637
Grabežljivi vukovi i Iskvareni Govornici	638
Kao Primjer Stadu	640
„S Isusom i učili od Njega”	640

“Na stražu ću svoju stati, na kulu se postaviti, i motriti da vidim što će mi on reći, i što da mu odgovorim kada budem ukoren.” (Hab. 2:1)

Na zemlji tjeskoba naroda i smetenost, huka mora i valova (nemirni i nezadovoljni). Ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet: jer će se uzdramti sile nebeske (crkvene vlasti)...kada vidite da se to događa, znajte da je bližu kraljevstvo Božje. Podignite pogled i podignite svoje glave; jer se približava vaše otkupljenje.—Luka 21:25-31

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili „Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada bilo predstavljeno u svim djelovima civiliziranog svijeta po WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, ovlaštenog 1881, „Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi samo kao učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao kanal komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih „Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima.

Naše „Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, *Verbi Dei Minister* (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na Hrvatski glasi, *Sluga Božanske Riječi*. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim.

Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada bio tako općenito negiran – Otkupljenje kroz dragocjenu krv „Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao *Otkupninu* [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11-15; 2. Pet. 1:5-11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da „svima rasvjetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...da sada crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5-9,10)

Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao – u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; od tud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa sa nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM” ŽIVOG BOGA – njegoa „građevina,” čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba – od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen” ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu. – 1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenj”, „izabranog i dragocjenog” bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskršnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija. – Otkr. 15:5-8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve” i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet” u određeno vrijeme. – Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest”, biti „sudionikom božanske prirode”, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici. – 1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu. – Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim – vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve – dok će svi nepopravljivi biti zauvijek *uništeni*. – Djela 3:19-23; Iza. 35

ABRAHAMOVO SJEME I NJEGOVO DJELO

BOŽANSKO predznanje jedna je od velikih lekcija koje će Bog utisnuti. Bog želi da znamo da je svaka značajka njegova plana bila unaprijed smišljena, predodređena prije postanka svijeta. Želio bi da priznamo činjenicu da on sve radi prema savjetu svoje vlastite volje, prema utvrđenim pravilima i načelima koja su nepromjenjiva. Ova lekcija je jedan od glavnih ciljeva kojima služi Božanska objava; sekundarni cilj je blagoslov određene klase u skladnom suglasju s Bogom tako što im se unaprijed daju takve informacije u skladu s Božanskim ciljevima koji bi im omogućili da se u njima raduju i da s njima surađuju.

SVITAK U BOŽANSKOJ RUCI

Prekrasna slikovita riječ ovog Božanskog predznanja i predodređenja data nam je u petom poglavlju Otkrivenja. Tamo je Jehova, Car svemira, prikazan na prijestolju, i u njegovoj ruci pisani svitak, zapečaćen sa sedam pečata. Taj zapečaćeni svitak predstavlja Božanski plan koji je Bog zacrtao u sebi od prije postanka svijeta, ali koji nije otkrio nikome, ni anđelima, ni Sinu. (Mat 24:36.) Jednom riječju, sve što se dogodilo od stvaranja – dopuštenje grijeha, pad, Savez s Abrahamom, Savez Zakona s Izraelom, Isusov dolazak, Pentekostalni blagoslov, okupljanje članova Crkve – sve je to bilo unaprijed poznato Ocu i predviđeno. Dodatno, taj svitak sadrži zapis svega što se događa sada, i svega što će se dogoditi kroz Milenijsko doba, sve do samog kraja – do vremena kada će svako stvorenje na nebu, na zemlji i pod zemljom pripisivati hvalu, čast, slava i vlast Onome koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu zauvijek. – Otkr. 5:13.

U slici Ivan bilježi objavu danu diljem neba i zemlje, tražeći svakoga tko je vrijedan velike časti da mu se ovaj svitak Božanske namjere povjeri na brigu – da se otvori, da se izvrši u skladu s Božanskom namjerom. Gledao je tko bi mogao biti vrijedan, ali nitko nije bio vrijedan. Zatim je zaplakao. Ivanu se činilo previše lošim da Bog ima neke velike, prekrasne namjere koje bi se mogle izjaloviti jer nitko nije bio dostojan biti Božanski izvršitelj u pogledu plana. Ali njegove je suze zaustavio anđeo, koji je rekao: „Nemoj plakati: gle, lav iz plemena Judina, Davidov korijen, pobijedio je da otvori knjigu i skine njezinih sedam pečata.” I reče Ivan: „I vidjeh, i gle, usred prijestolja... stoji Janje kao zaklano.” I Jaganjcu je dan svitak. Tada su se svi anđeli Božji poklonili Jaganjcu govoreći: Dostojan si primiti slavu, i čast, i vlast, i moć, i silu itd.

Primjenom slike vidimo značenje. Sve dok naš Gospodin nije ubijen, dok nije dao svoj život kao čovjekovu otkupnu cijenu, nije postojalo nijedno biće u cijelom svemiru dostojno biti izvršitelj božanskih namjera. Poslušnošću našeg Gospodina punom ljubavi

Očevoj volji – čak do smrti, čak i smrti na križu – pokazao se odanim do posljednjeg stupnja. Njega je Otac uskrisio od mrtvih, i kad je uzašao na visinu, oglasilo se: Neka mu se poklone svi anđeli Božji. On je Jaganjac Božji koji je bio zaklan, i svojom smrću otkupio osuđeni svijet čovječanstva, i zaslužio je Očevo povjerenje da mu se može povjeriti svaka značajka Božanskog programa. „Dostojan je.” Od tog vremena nadalje, svaka će značajka programa biti pod njegovim nadzorom i on će otvoriti pečate i pobrinuti se za izvršenje svake značajke Božje milostive namjere. Obećao je svojoj Crkvi da će sve što Otac objavi njemu, on, zauzvrat, po Duhu Svetom i po svojoj providnosti, objaviti svojim vjernima, onima koji idu njegovim stopama punog posvećenja.

EVANĐELJE OBJAVLJENO UNAPRIJED

Sveti Pavao govori o tome da je Evanđelje bilo unaprijed naviješteno Abrahamu, govoreći: „U tvom će potomstvu biti blagoslovljena sva plemena na zemlji.” Ovdje je bila nejasna izjava Božanske namjere, koja se odnosila na sam blagoslov kao što bi žir bio povezan s hrastovim stablom. Slično tome, sjemenske misli o nadolazećim blagoslovima bile su ranije dane, iako s mnogo manje određenosti. Neposredno nakon pada Bog je objavio da Sjeme žene još treba satri Zmijinu glavu. Drugim riječima, prorekao je da zlo ne smije uvijek pobjeđivati. Opet, kroz proroka Henoka je u njegovom proročanstvu dana misao-začetak: „Evo, Gospodin dolazi sa svojim svetim mirijadama, da izvrši presudu.” Ali Abrahamu je poruka bila toliko jasnija da je bila dostojna da se nazove dijelom Evanđelja, dijelom dobre vijesti koja je sada potpunije obznanjena nama koji smo u Kristu Isusu.

Abraham je bez sumnje očekivao da će Izak, sin obećanja, biti „Sjeme,” ili potomstvo, kroz koje će doći blagoslovi; ali kada je Izak odrastao i kada se preko njega nije postiglo ništa prekrasno, Bog je potvrdio njemu, a potom i Jakovu, njegovom sinu, isto Abrahamovo obećanje, uvjeravajući ih da je „Sjeme” još uvijek u budućnosti, i implicirao da obećanje znači naciju umjesto pojedinca – nacija Abrahamova potomstva, Abrahamova djeca. I ovo obilježje Božanske pripreme očitovalo se Jakovljevom smrću, kada je blagoslov prenesen s njega, ne samo na jedno od njegove djece, već na sve njih zajedno. Tamo ih je proglasio nacijom od dvanaest plemena i naznačio da je na njih kao cjelinu sišlo ovo Abrahamovo obećanje – da su oni, kao Abrahamovo Potomstvo, naslijedili obećanje: „U tvome Potomstvu bit će blagoslovljena sva plemena na zemlji.”

Ovo obećanje držalo je tu naciju zajedno kroz sva stoljeća sve do Krista – da, još uvijek ih drži zajedno

kao osobit narod, odvojen od svih drugih naroda svijeta. Sveti Pavao i drugi apostoli to opetovano spominju. Sveti Pavao kaže, Naših dvanaest plemena trenutno (neprestano) služi Bogu, nadaju se da će doći do ispunjenja ovog Abrahamovog obećanja – blagoslova svih obitelji na zemlji kroz njih. – Djela 26:7.

DODAN JE SAVEZ ZAKONA

Kao što sveti Pavao ističe, Savez zakona je dodan Abrahamskom savezu što se tiče izraelske nacije – kako bi se nastavio sve dok obećano Potomstvo ne dođe. Posebno treba dodati da sam Savez Zakona nije poništio niti učinio nevaljanim izvorni Savez, koji je bio od Milosti, a ne od Zakona. (Gal. 3:17.) Također je istaknuo da trebamo vidjeti da Savez zakona „ništa nije učinio savršenim” – nije izvršio nikakvu stvarnu reformu ili obnovu. Međutim, u tipovima i alegorijama iznio je neke divne lekcije koje ilustriraju velika Božanska načela istine i pravednosti – lekcije koje su bile korisne za židovsku naciju, prirodni Izrael, a također i za Evangeosku Crkvu, koja sačinjava duhovni Izrael.

Tijekom razdoblja od Jakovljeve smrti do Krista, iako Zakon ništa nije učinio savršenim, nekolicina iz te nacije, iskazujući vjeru iznad i izvan Saveza zakona, bili su blagoslovljeni temeljnim Abrahamskim savezom. Apostol ih nabraja u Hebrejima 11. Imali su ovo svjedočanstvo, da su umrli u vjeri, i da su tako „ugodili Bogu,” iako nisu poslušnošću Savezu zakona osigurali blagoslov koji je predlagao. Ti vjerni će kroz Krista dobiti ono što im Savez zakona nije mogao dati, jer zbog naslijeđenih slabosti nisu bili u stanju ispuniti zahtjeve Saveza zakona.

OBEĆANO SJEME

Imajmo na umu da je Savez zakona dodan Abrahamskom savezu zbog prijestupa – kako bi Izraelcima i svima pokazao nemogućnost držanja božanskog zakona od strane nesavršenog čovjeka, te također kako bi u dogledno vrijeme očitovao našeg Gospodina Isusa, koji je, rođen pod Savezom zakona, vjerno držao njegove odredbe. Time je, kaže apostol, Krist „uveličao Savez zakona i učinio ga časnim.” Prethodno se moglo tvrditi da je božanski zakon prestrog i da ga se nitko ne može držati; da bi čovjeku bilo nemoguće ljubiti Boga svim svojim srcem, svim svojim umom, svim svojim bićem, svom svojom snagom i svoga bližnjega kao samoga sebe. Ali kada je Isus to učinio, i učinio više žrtvujući se, pravedni za nepravedne, to je pokazalo činjenicu da Bog nije dao nemoguć Zakon; pokazalo je da krivnja leži na čovječanstvu; da su izgubili prvotno savršenstvo kojim ih je Stvoritelj obdario.

Čitamo da je naš Gospodin rođen pod Savezom zakona „kako bi mogao otkupiti one koji su bili pod Savezom zakona.” Što se tiče drugih naroda, on je mogao pripadati bilo kojoj drugoj naciji i otkupiti Adama i

ostatak svijeta, ali kako bi se ravnopravno očuvao Izraelu poseban blagoslov Božjeg saveza s Abrahamom, bilo je potrebno da Krist bude od tog naroda, „rođen pod Zakonom, da otkupi one koji su pod Zakonom.” Ta je nacija bila odvojena od ostalih nacija svijeta upravo u svrhu davanja već spomenutih ilustracija, i Bog će se pobrinuti da oni ne budu u nepovoljnom položaju zbog toga što ih je on tako upotrijebio. Blagoslovljene mogućnosti koje su im ponuđene pod Savezom zakona kroz predodžbene žrtve, itd., uzdigle su ih iznad drugih naroda i dale im, tako reći, drugo suđenje za vječni život. Kao i ostatak čovječanstva kao Adamova djeca imali su jedno suđenje i jednu osudu kroz njega; a zatim, pod pripremom Saveza zakona i njegovim posrednikom, Mojsijem, toj je naciji dana još jedna proba za vječni život; ali je izgubljena jer nitko od njih nije ispunio niti mogao ispuniti zahtjeve tog Saveza zakona. Dan je bio spašen za tu naciju u pogledu tog Saveza zakona, kojim su bili vezani, činjenicom da je Krist postao Židov i poslušnošću Savezu zakona stekao sva prava koja je on pružao.

Dobivena prava bila su zemaljska prava – ljudsko savršenstvo, edenski dom, zajedništvo s Bogom i vlast nad zemljom; kako je recitirao Prorok, „Vlast nad zvijerima poljskim, ribama morskim i pticama nebeskim.” Da je Krist zadržao ova prava, koja su mu pripadala kroz poslušnost Zakonu, on bi doista mogao donijeti veliki blagoslov Židovima, poučavajući ih o zdravlju i moralu; a preko Izraela ovi su blagoslovi i upute mogli biti preneseni svim drugim narodima. Ali kako je rasa bila pod božanskom osudom na smrt, Isusu nije bilo moguće dati čovječanstvu savršenstvo uma ili tijela. Blagoslovi Abrahamovog sjemena u tom bi slučaju bili doista vrlo ograničeni, i to samo na one koji bi iskazivali vjeru i poslušnost sličnu vjeri i poslušnosti koju je Abraham iskazivao.

MESIJA OTKUPITELJ

Umjesto da zadrži zemaljska prava koja su mu omogućili njegovo posebno rođenje i poslušnost Zakonu, Isus je, u skladu s Očevim programom, žrtvovao ta zemaljska prava odjednom – čim je dostigao stadijum muškosti, 30 godina. Odrekao se svega zemaljskog prava i interesa i privilegija. Njegovo je posvećenje bilo potpuno; simbolizirao ga je uranjanjem u vodu na Jordanu. Otac je to prihvatio i odmah mu dao začecje od Duha Svetoga za novu prirodu. Tijekom tri i pol godine svoje zemaljske službe naš je Gospodin ustrajno žrtvovao svoj zemaljski život i svaki zemaljski interes, dovršivši žrtvu na Kalvariji kada je uzviknuo: „Svršeno je.” Trećeg dana nakon toga Otac ga je uskrisio iz mrtvih u novi život – ponovno na duhovnoj razini postojanja. To je bila nagrada za njegovu poslušnost Očevoj volji u žrtvovanju svojih zemaljskih prava i privilegija kao savršenog čovjeka.

Prema tome, kao proslavljeni u svom uskrsnuću, Mesija je bio duhovno biće, „sudionik Božanske prirode,” i imao je pod svojom zapoviješću sva ona zemaljska prava i privilegije koje je žrtvovao, a koje je položio u smrti u poslušnosti Očevoj volji. Sada ih je imao kao posjed, kao imovinu koju je mogao podijeliti, koju je mogao dati drugima.

Nemojmo izgubiti nit misli: Savez zakona je obećao zemaljski život i zemaljske blagoslove i zemaljsku vlast – one koje je Adam izgubio. Tko god bi se držao Zakona, trebao bi ih imati. Krist Isus, kao čuvar Zakona, imao je pravo na njih i položio ih je. I sada, budući da je uzvišen, to su zemaljski blagoslovi i zemaljska prava koja on mora podijeliti – Židovima, ili cijelom čovječanstvu, ili takvom izabranom ili odabranom broju čovječanstva kako mu se sviđa, i kako će biti u skladu s Očevim programom zacrtanim u svitku zapečaćenom sa sedam pečata.

Kad su Izraelci otkrili da im Mojsije ne može dati vječni život, te da čak ni pod Davidom i Salomonom nisu dosegнули vrhunac moći i utjecaja u svijetu kako bi blagoslovili čovječanstvo, mogli su biti obeshrabreni. Stoga im je Bog, preko proroka, poslao daljnje prosvjetljenje u smislu da nikada ne bi mogli ostvariti Božansku namjeru blagoslova svijeta osim ako bi im poslao Mesiju, Pomazanika, Kralja i Svećenika po redu Melkisedekovom. Kada bi Mesija trebao doći kao veliki svećenik i veliki kralj, on bi mogao učiniti pod Novim savezom [Zakona] ono što Mojsije i Aron nisu mogli učiniti za njih pod starim Savezom zakona.

U vezi s tim Mesijanskim obećanjem Bog je rekao svom zavjetnom narodu da će zamijeniti Savez zakona pod Mojsijem novim i boljim Savezom zakona pod Mesijom, većim Mojsijem. Rekao je: „Dogodit će se, govori Gospodin, nakon tih dana da ću sklopiti Novi savez s domom Izraelovim i s domom Judinim; ne prema Savezu [Zakona] koji sam sklopio s njima kada sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz Egipta, ali ću s njima sklopiti Novi savez, i njihovih grijeha i njihovih bezakonja neću se više sjećati, i izvadit ću kamenno srce iz njihova tijela, i ja ću dat ću im srce od mesa, i napisat ću svoj Zakon u njihovu nutrinu.” – Jer. 31:31.

Izrael je tražio ovog slavnog Mesiju većeg od Mojsija, koji bi im predstavio i stavio ih pod bolji, Novi (Zakon) Savez, i pod povoljnijim uvjetima po kojima bi potpunije ostvarili Božanske namjere u svojim srcima, i bili spremni, kvalificirani, predstaviti te blagoslove svim obiteljima na zemlji, kao što su to očekivali od početka.

SKRIVENA MISTERIJA

Možemo vidjeti razlog zašto je Gospodin tajio od Židova općenito svoj identitet; jer, kako kaže apostol Petar, „da su znali, ne bi razapeli Gospodina slave.”

Učinili su to u neznanju. (Djela 3:17.) Možemo vidjeti da je bilo neophodno da Krist umre; da bi trebao položiti svoja zemaljska prava i zemaljski život i primiti od Oca viši život i duhovno carstvo, kako bi mogao imati zemaljske blagoslove koje može dati, podijeliti Izraelu i svijetu. Možemo vidjeti da inače nikakvi blagoslovi trajnog i vječnog karaktera ne bi bili mogući; dakle, kako je naš Gospodin objasnio učenicima nakon svog uskrsnuća, „Bilo je potrebno da Krist trpi i (tada) uđe u svoj slavu.”

Sada se postavlja pitanje, kako će uskrsli i proslavljeni Isus raspolagati ovim zemaljskim pravima koja je u svojoj smrti osigurao svojom žrtvom istih? Najrazumnija, najprirodnija misao bila bi nam: Zacijelo posvetivši zemaljsko prava On će ih dodijeliti Prirodnom Izraelu: On će odjednom postati Kralj i Svećenik te nacije, i u skladu s njihovim nadama gajenim više od šesnaest stoljeća, on će uzvisti Izrael kao naciju. On će im otvoriti oči. Kao što su proroci izjavili: „Oni će vidjeti iz mraka”; i „Zaplakat će i oni koji su ga proboli”, a on će „na njih izliti duha molitve i preklinjanja.” – Zah. 12:10.

Ali Isus nije učinio ništa slično. Umjesto da to učini, on je odbacio izraelsku naciju, rekavši: „Vaša kuća ostaje vam pusta.” On nije za njih uspostavio Novi savez; uopće ih nije blagoslovio. Oni su bili najizopćenija nacija svijeta gotovo devetnaest stoljeća otkako su ga razapeli. Nije ni čudo što apostol pita: Je li Bog odbacio svoj narod koji je unaprijed poznavao? – narod s kojim je sklopio obećanja i saveze? – narod koje je na sve načine poticao da vjeruju da su njegov poseban narod i da će biti posebno iskorišten njime u prenošenju blagoslova Božanskog zakona i pouke svim narodima? Je li Bog poništio sva svoja obećanja?

Sada ćemo vidjeti da Bog nije ni u kojem stupnju napustio svoj izvorni program što se tiče nacije Izrael – „Abrahamovo sjeme” po tijelu i prema Savezu zakona. Ovdje dolazi „Otajstvo,” kako objašnjava sv. Pavao. Ovo otajstvo za koje on izjavljuje da je bilo skriveno od prethodnih doba i razdoblja, a sada je očitovano samo svetima, svetima koje je Bog poučavao. To je još uvijek misterij za Izrael po tijelu. To je još uvijek Misterij za svijet čovječanstva općenito; jer svijet nas ne poznaje, kao što nije poznavao ni Učitelja. Svijet ne shvaća da Bog odabire „malo stado” koje će biti s Kristom, članovi njegovog mističnog Tijela – članovi duhovnog sjemena Abrahamova.

MISTERIJA ĆE BITI DOVRŠENA

U svojoj posljednjoj simboličnoj poruci Crkvi, Lav Judin, koji je primio svitak Božanske namjere, obavještava svece, kojima je „dano upoznati Otajstvo Kraljevstva Nebeskog,” da će Otajstvo biti gotovo; ali ne do dana glasa ili zvuka sedme trube – na kraju ili svršetku ovog Evandeoskog doba i osvita Milenijskog

doba. Tko god je zainteresiran može korisno istraživati Riječ glede ove klase Misterija, njen poziv, njen odabir, njeno testiranje, njeno dovršenje, njeno proslavljenje; ali samo oni koji su začeti od Duha Svetoga moći će razumjeti u smislu potpunog uvažavanja ovih „dubokih Božjih stvari” koje je „Bog otkrio nama (klasi Misterija) svojim Duhom, jer Duh sve ispituje, da, duboke stvari Božje.” – 1 Kor. 2:10.

Ova klasa misterija sastoji se od onih koji imaju Abrahamovu vjeru i Abrahamovu poslušnost – počevši od našeg Gospodina i nastavljajući se od Pedesetnice do kraja ovog Evandeoskog doba. Na njih je dodijeljen Kristov blagoslov oprosta, pomirenja i zemaljskih naklonosti koje je Adam izgubio i koje je on sam otkupio.

Prisjetite se da on ima nešto za dati – zemaljska prava i privilegije koje su mu pripale temeljem njegovog držanja Saveza zakona. Nisu to bila duhovna prava i povlastice koje je osiguravao obdržavanjem Zakona, nego samo zemaljska. Svoje duhovne i više privilegije i časti dobio je kao nagradu za svoju žrtvu. Dakle, ono što nam ima dati nije duhovni život, časti i vlast, nego zemaljski. Oni nam dolaze u obliku ostavštine. Zemaljski život i zemaljska prava koja je Isus žrtvovao zavještani su ili ostavljeni u nasljeđe svima onima vjere i poslušnosti Abrahama. Ali ovdje dolazi još jedna značajka ovog Misterija. Nije dovoljno da imamo Abrahamovu vjeru i njegovu odanost pravednosti; potrebna je dodatna stvar. Svi koji žele postati dionici ovog Kristova dara moraju sada, osim vjere i poslušnosti pravednosti, uzeti svoj križ i slijediti Krista kao Kapetana svoga spasenja; moraju ići njegovim stopama uskim putem samo žrtvovanja, čak do smrti. Svatko tko ne ispuni tu volju i ne sklopi savez, ne može sada biti njegov učenik, bez obzira na blagoslov koji kasnije dobije njegovom milošću. On sada, tijekom ovog Evandeoskog doba, vrši poseban odabir posebne klase, „izabranih, dragocjenih.” Njih on naziva svojom Zaručnicom, članovima njegovog Tijela, Kraljevskim svećenstvom, njegovim Draguljima. Ova različita imena ukazuju na njegovo visoko cijenjenje ove posebno pozvane klase.

PREKO DUHOVNOG DO PRIRODNOG

Imajmo na umu apostolove riječi da „Bog nije odbacio prirodnog Izraela kojega je unaprijed poznao” i na kojega su se odnosila obećanja, davanje zakona itd.; on ih je samo privremeno ostavio sa strane tijekom ovog Evandeoskog doba, kako bi u međuvremenu mogao razviti duhovni Izrael, Kraljevsko Svećenstvo, Svetu Naciju, Poseban narod, koji će biti Mesijina Nevjesta, ili na drugi način njegovi „Udovi.” Ova „Misterija” ne šteti Židovima, već je zapravo daljnji korak u Božanskom programu u potpunom skladu s izvornim Savezom sklopljenim s Abrahamom.

Abrahamovo se potomstvo trebalo sastojati od dva dijela: (1) kao zvijezde na nebu i (2) kao pijesak na morskoj obali. Misterijska klasa razvijena tijekom ovog Evandeoskog doba je Duhovno sjeme, simbolično prikazano kao zvijezde na nebu, dok Abrahamovo prirodno sjeme tek treba postati kao pijesak na morskoj obali. Apostol ukazuje na oba ova sjemena (Rimljanima 4:16) – „Ne samo na ono što je od Zakona, nego i ono što je od vjere Abrahamove, koji je otac svih nas.” Stari Savez zakona nije donio potomstvo Abrahamu, ali će Novi (Zakon) Savez roditi mnogo djece – kao pijesak na morskoj obali. Abrahamova jedina djeca koja su se do sada razvila su oni koji su Sjeme Abrahamovo prema vjeri.

Kao što smo već vidjeli, sav Kristov blagoslov ide ovoj klasi vjere, klasi „Misterija,” prema programu koji svijet ne razumije, ali uz određene uvjete koji obvezuju sve koji prime ovaj blagoslov da postanu mrtvi zemaljskim ciljevima, nadama i ambicijama, i stoga kao članovi Tijela Kristova sudjelovati će u njegovoj žrtvi zemaljskih stvari kako bi mogli imati zajedništvo i imati udjela s njim u nebeskom dijelu blagoslova Abrahamskog saveza. „Ako s njime trpimo, s njime ćemo i kraljevati; ako s njime umremo, s njim ćemo i živjeti.” „Onome koji pobijedi dat ću da sjedne sa mnom na moje prijestolje.” – 2 Tim. 2:11; Otkrivenje 3:21.

SMRT OSTAVITELJA

Apostol tumači da nikakva oporuka, testament ili ostavina ne vrijede dok je oporučitelj živ. Kakav god savez ili sporazum postojao, on čeka konačno pečačenje ili završetak do smrti ostavitelja. Apostol to primjenjuje na Krista. Svojom smrću Isus je nama, Crkvi, prenio dobrobit svoje zasluge; naime, zemaljska prava ili „opravdanje” za sve što je izgubljeno u Adamu i otkupljeno dragocjenom zaslugom Kristove žrtve koja je završila na Kalvariji. Prihvaćajući ove zemaljske blagoslove mi, kao njegovi članovi, pristali smo na uvjete: naime, da također predajemo svoja prava kao sluge ili „službenici Novog (Zakona) saveza” – da su ovi zemaljski blagoslovi osigurani poslušnošću našeg Gospodina i smrću stoga trebali proći preko nas i još uvijek biti Otkupiteljeva imovina koju treba dati Izraelu, pod Izraelovim Novim (Zakonom) Savezom.

Činjenica da je Izrael još uvijek izopćen iz Božje naklonosti samo je dokaz da Tijelo Kristovo još nije potpuno žrtvovano, jer imajte na umu da Savez ne vrijedi do smrti oporučitelja. Gospodin Isus, primarni oporučitelj, prihvatio je vjernike, kao „članove svoga Tijela,” i on djeluje u njima svojim Svetim Duhom da žele i čine Očevu volju – da mogu položiti svoje živote u žrtvu, dopunjavajući ono što je iza Mesijinih nevolja. Čim posljednji član Crkve umre kao član njegova Tijela, Novi (Zakon) Savez s Izraelom bit će zapečaćen.

– zapečaćen krvlju oporučitelja, smrću oporučitelja, smrću Krista, voditelj i članovi.

U međuvremenu će uskrsna promjena Crkve kao Tijela Kristova dovesti Oporučitelja kao cjelinu na razinu slave, časti i besmrtnosti. Na ovom nivou postojanja Krist, Isus Glava i Crkva, njegovo mistično Tijelo, bit će u antitipu veliki Prorok, veliki Svećenik, veliki Kralj, veliki Sudac, veliki Posrednik između Boga i čovječanstva općenito. Tada će doći vrijeme obećano u Svetom Pismu kada će ovaj Veliki, ovaj Proslavljeni, Sjeme Abrahamovo na duhovnoj razini, započeti djelo blagoslova svih obitelji na zemlji, pod uvjetima Novog (Zakona) saveza, koji će se prvo sklopiti s Izraelom.

KRV NOVOG SAVEZA

Naš Gospodin kada je govorio o svojim žrtvenim patnjama, nazvao ih je svojom „Čašom.” Na Posljednjoj večeri, u spomen na njegovu smrt, simbolično govoreći o ovoj čaši, rekao je: „Ovo je krv Novoga Saveza koja se za mnoge proljeva za oprostjenje grijeha: pijte iz nje svi.” (Mat 26:27,28.) Ta čaša, koja je simbolizirala smrt našeg Gospodina, žrtvu našeg Gospodina za svoja zemaljska prava, bila je sama po sebi dovoljna da zapečati Novi savez. Nije trebao tražiti od apostola, ili od nas, ili bilo koga, da postanemo njegovi učenici i da podijelimo njegove patnje, da podijelimo njegovu čašu i da podijelimo njihove nagrade – njegovu slavu, čast i besmrtnost. Ali on je prenio čašu, prenio zasluge na nas; ili, bolje rečeno, prenio je zasluge svoje žrtve na nas, svoje učenike, svoje sljedbenike. On je to učinio jer je to bio dio Božanskog programa; jer, kao što sveti Petar izjavljuje, „Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista začeo nas je.” Onaj koji je unaprijed upoznao Isusa, po Isusu je unaprijed upoznao i nas. Ovo nije bila promjena Božanskog programa. Za nas je to bilo iznenađujuće samo zato što se radilo o otajstvu koje prije nije bilo obznanjeno – da trebamo postati Kristovi subaštinci u patnjama sadašnjeg vremena i u slavi koja će uslijediti.

Kako god se neki tome mogu protiviti i tvrditi da mi ne pijemo, ne sudjelujemo u Kristovim patnjama, Sveto Pismo ne ostavlja nikakvu sumnju o tome. Ono objavljuje simboličnu čašu koju je Isus, nakon što je večerao, dao svojim učenicima, rekavši: „Pijte iz nje svi” – ne samo da svi moraju sudjelovati u mojoj čaši koji će biti moji učenici, nego je moraju ispiti svu, ne ostavljajući ništa od toga. Ispijanje čaše Gospodnje, dijeljenje njegove žrtve, sve se mora postići tijekom ovog Evandeoskog doba; ništa od toga ne treba ostaviti za budućnost. Neće biti patnje Krista tijekom Milenija; neće se piti ova čaša. Do tog vremena „slava koja slijedi” će biti uvedena, i pod tako uspostavljenom vladavinom pravednosti neće biti patnje radi

pravednosti, već samo zbog činjenja zla, jer će vladavina pravednosti započeti.

Sjetimo se, osim toga, Gospodinovih riječi upućenih drugim učenicima koji su posebno tražili da mogu sjediti s njim na njegovom prijestolju, jedan s desne, a drugi s lijeve strane. Rekao je: „Ne znate što istete; možete li piti čašu koju ja pijem?” Samo oni koji piju iz njegove čaše mogu sjediti s njim na njegovom prijestolju; samo oni koji sudjeluju u Kristovim mukama, bit će dionici njegove slave, časti i besmrtnosti; samo oni koji su na taj način sudionici s njim su članovi duhovnog sjemena Abrahama, kroz koje će blagoslovi prijeći na prirodno sjeme u dogledno vrijeme, a preko njih na sve obitelji na zemlji. „Ako ste Kristovi (uistinu njegovi učenici), onda ste Abrahamovo potomstvo i baštinici po obećanju” – prema najvišoj osobini tog obećanja, duhovnoj značajki. – Gal . 3:29.

„MILOSRĐE KROZ TVOJE MILOSRĐE”

Već smo pokazali iz Svetog Pisma da je dio Božanskog programa da Abrahamovo prirodno sjeme dobije svoje blagoslove kroz Duhovno sjeme – Mesija Glava, Crkva njegovo Tijelo. Već smo pokazali da će ovaj Veliki biti Posrednik Novog (Zakona) Saveza, koji će Izraelu zapravo donijeti blagoslove kojima se nadao pod starim Savezom Zakona, čiji je Mojsije bio posrednik. Vidjeli smo kako i zašto će ovaj Duhovni Mesija, Glava i Tijelo, moći učiniti za Izrael i sve koji potpadaju pod taj Novi (Zakonski) Savez daleko bolje stvari nego što je Mojsije, posrednik starog Saveza Zakona, mogao učiniti. Vidjeli smo da Novi Posrednik ima nešto za predstaviti Pravdi u korist Izraela – nešto za dati Izraelu; naime, zemaljski blagoslovi, zemaljska prava, zemaljska obnova svega što je izgubljeno u Adamu. Vidimo da ih je Isus osigurao kroz držanje Zakona; da ih je predao, ili žrtvovao u svojoj poslušnoj smrti, i da ih je dao kućanstvu vjere tijekom ovog Evandeoskog doba pod uvjetom da ovi zemaljske blagoslove ne budu zadržani nego žrtvovani od svih koje bi prihvatio za svoje članove. Sada vidimo da su ti isti zemaljski blagoslovi oni koji će biti podijeljeni tijekom Milenijskog doba, prvo Izraelu i, drugo, svim ljudima pod Novim (Zakonskim) savezom.

Obratite pozornost na to kako apostol Pavao jasno i sažeto iznosi ovu stvar u nekoliko riječi u Rimljanima 11:25-36. Ondje nam govori da ne bismo trebali razmišljati o Izraelu kao o odbačenom zauvijek, već samo o tome da mu Bog nije naklonjen na ograničeno razdoblje – tijekom vremena pozivanja i odobravanja i prihvaćanja izabranog broja duhovnog Izraela, čiji su prvi članovi bili okupljeni iz židovske nacije i čija se potpunost treba sačinuti među poganima. On nam govori da će se, kada se ovaj izabrani broj duhovnog Izraela završi, Božja naklonost vratiti prirodnom

Izraelu, „Jakovu”, i tada će „sav Izrael biti spašen” – oporavljen od sljepoće i spoticanja koji su ih obuzeli kad ih je Bog gurnuo na stranu dok se najprije ne sakupi Duhovni Izrael. Apostol objašnjava da će tada Bog ispuniti svoje obećanje Izraelu: „Jer ovo je moj Savez s njima, kad uklonim grijehе njihove.” Tako Apostol pokazuje da Novi (Zakon) savez obećan Izraelu, u kojem će njihovi grijesi biti poništeni i više ih se neće spominjati, dolazi na kraju Evandeoskog doba, a ne na njegovom početku.

IZBAVITELJ SE MORA RODITI

Apostol objašnjava (r. 26) da prije nego što Novi (Zakon) Savez s Izraelom može postati učinkovit, Izbavitelj mora doći sa Siona; jer će on biti taj koji će odvratiti bezbožnost od Jakova. Sion je drugo ime za Novi Jeruzalem, za koji Apostol kaže: On je majka svih nas. Sion je bio predodžbeno predstavljen u Sari, Abrahamovoj ženi, koja je bila Izakova majka. Izak je bio slika Krista – Isusa Glave i Crkve njegova Tijela; kao što je apostol izjavio: „Mi, braćo, kao što je bio i Izak, djeca smo obećanja” – Sjeme Abrahamovo. (Gal. 4:28.) Sion je nadalje bio simboliziran Rahelom, Jakovljevom ženom, i dvije klase Crkve bile su predstavljene u njezina dva sina, od kojih je prvi, Josip, bio dijete obećanja, a drugi dijete nevolje – Benjamin. Josip, koji je došao na egipatsko prijestolje kroz mnoge nevolje, predstavljao je Krista, Glavu i Tijelo. Benjamin, njegov brat, rođen od iste majke, istog Saveza, nije dosegao prijestolje, ali je predočavao razred „velikog mnoštva,” koji će imati poseban odnos i blizinu Izbavitelju. Benjaminovo ime, „Sin moje boli,” (Benoni), pokazuje njegovu istovjetnost s „velikom gomilom”; majka mu je umrla u porođajnim mukama.

Ovo je opet izraženo proročanstvom koje kaže, Prije nego što se je (Sion) mučio, rodio je; prije nego što je nastupila bol, rodila je muško dijete. Tko je čuo takvo što? Tko je vidio takve stvari? Hoće li zemlja roditi u jednom danu? Ili će se odjednom roditi narod? Jer čim je Sion počeo s trudovima, rodila je svoju djecu. Zar da rodim (Glavu) a ne dam da rodi? (Tijelo) – Iza. 66:7-9.

Sion je iznjedrio Gospodina, Glavu Crkve, Glavu Velikog Izbavitelja, prije osamnaest stoljeća. Vrlo brzo će svi članovi njegovog Tijela izaći, na sličan način rođeni iz mrtvih u „prvom uskrsnuću.” Tako će se nacija odmah roditi na duhovnom nivou postojanja, „Kraljevsko svećenstvo, sveta nacija, poseban narod” – jasno odvojen od svih drugih Božjih stvorenja, dionici božanske prirode, viši od anđela i ljudi. Tada će se u vrijeme velike nevolje „Velika gomila” roditi na duhovnoj razini, iako ne na prijestolju i ne u božanskoj prirodi. Tako će duhovna djeca Siona biti potpuna, i blagoslov će se okrenuti prirodnom Izraelu.

Izbavitelj rođen sa Siona, Krist, s „Velikim mnoštvom” kao slugama ili službenicima velikog Boga, započet će djelo blagoslova „Jakova” – prirodnog Izraela. Razlučujući ove stvari, na svima koji su imenovali Kristovo ime, na svima koji su prihvaćeni kao udovi njegova Tijela i uvedeni u ovo „Otajstvo,” je da budu ozbiljni, revni, da osiguraju svoj poziv i izbor, da ne samo da mogu ući u Tijelo Kristovo, nego da poslušnošću uputama Glave mogu boraviti u njemu i rasti u milosti i sličnosti s njegovim karakterom, i biti pripremljeni za rođenje na razini slave, da oni mogu imati udjela u djelu Kraljevstva, čineći za Izrael i svijet učinkovitim Novi (Zakon) Savez za blagoslov svih obitelji na zemlji.

NISU SVI IZRAELCI

Blagoslovi Novog (Zakona) saveza jasno se pokazuju kao izraelski. Ali to neće spriječiti da se ovi blagoslovi prošire na sve nacije i narode, plemena i jezike. Obrezanjem srca, svi koji žele mogu ući u Sveti narod koji će tada biti Izrael. Tako je zapisano u prorocima: „Zakon će izaći iz Siona (nebesko Kraljevstvo), a Riječ Gospodnja iz Jeruzalema” (zemaljska faza Kraljevstva). „I doći će mnogi narodi i reći će: Dođite da se popnemo na goru Gospodnju i u Dom Boga Jakovljeva; i on će nas naučiti svojim putovima, i hodit ćemo njegovim stazama.” (Mihej 4:2.) Tako će kroz cijelo Milenijsko doba Abrahamovo potomstvo rasti, u skladu s proročanstvom, „Učinio sam te ocem mnogih naroda.”

Ali bilo bi pogrešno pretpostaviti da će Božji blagoslov pod Novim (Zakonom) Savezom doći do potomstva Abrahama, Izaka i Jakova, samo po tjelesnoj liniji. Naprotiv, trebamo pretpostaviti da će se blagoslov Novoga saveza prvo primijeniti na Abrahama i njegovo prirodno potomstvo koje je imalo njegove karakteristike vjere i poslušnosti, i koje se razvilo ili dokazalo u prošlosti. Sveti Pavao ukazuje na njih, govoreći: „Svi su ovi umrli u vjeri, a da nisu primili ono što im je obećano, jer je Bog predvidio nešto bolje za nas (Crkvu, duhovni Izrael), da oni bez nas ne budu savršeni.” – Hebr. 11:40.

„Milosrđem tvojim bit će pomilovani,” kako tumači Apostol. (Rimljanima 11:31.) To će, naravno, biti Božje milosrđe, ali kroz Isusa Krista, i to će naravno biti milosrđe Krista Isusa, ali kroz Crkvu – „ vaše milosrđe.” Tako će se Božji blagoslovi prenijeti. Blagoslov koji dolazi Drevnim Dostojnicima neće biti samo za njih same, nego će ga oni zauzvrat prenijeti na sve koji će doći k vjeri i poslušnosti Abrahama. Nedvojbeno će se u početku ova klasa sastojati uglavnom od prirodnih Izraelaca, ali kasnije, kao što smo pokazali, sastojat će se od mnogih ljudi, od mnogih jezika i od mnogih nacionalnosti. Svi ovi, prosvijetljeni velikim Suncem Pravde, bit će dovedeni do toga da upoznaju velikog Mesiju i razumiju načela

pravednosti uključena u zakone velikog Jehove. Njih će novi Posrednik najjasnije iznijeti, sve dok se svako koljeno ne savije i svaki jezik ne prizna, sve dok „spoznaja Gospodnja ne ispuni svu zemlju kao što vode prekrivaju bezdan veliki, i dok više ne bude potrebe govoriti bližnjemu ili bratu: Spoznaj Gospodina, jer svi će ga upoznati, od najmanjega do najvećega, govori Gospodin.”

POTREBA ZA NOVIM SAVEZOM

Ako je Abrahamov savez bio sveobuhvatan i uključivao je sve blagoslove koje je Bog namjeravao, zašto je bilo potrebno ili svrsishodno dodati ili Stari Savez zakona ili Novi (Zakon) Savez? Već smo razmotrili vrijednost starog Saveza zakona kao dodatka Abrahamskom savezu, stoga se sada ograničavamo na razmatranje prednosti dobivene dodatkom Novog (Zakona) Saveza.

Kad čitamo da je „bez vjere nemoguće ugoditi Bogu,” i da je Abraham ugodio Bogu zbog svoje vjere, možemo pouzdano znati da nitko ne može biti prihvatljiv Bogu kao Abrahamovo potomstvo osim onih koji imaju vjeru sličnu njegovoj. Dodatno, kao što je Bog testirao Abrahamovu vjeru i obvezao ga da je dokaže djelima poslušnosti, tako možemo biti sigurni da će biti sa svima koji ikada budu prihvatljivi Bogu – da kao Abrahamovo potomstvo i oni trebaju imati vjeru potvrđenu djelima.

Razmjerno malobrojni koji su iskazivali vjeru i činili pravednost u skladu s njom, sve do Kristova vremena, prikazani su od strane apostola u Hebrejima 11. Njih je doista bilo malo u usporedbi s milijunima u njihovo vrijeme. Stoga bi se samo oni mogli ubrojiti u sudionike Božje naklonosti zbog Abrahamove vjere i poslušnosti. Tijekom Evandeoskog doba skupila se slično mala klasa iz svake nacije, naroda, plemena i jezika – pozvana evandeoskom porukom, te ispitana i provjerena skućenošću puta poslušnosti. Ovi posvećeni, i nikakvi drugi, ovog doba mogli su biti prihvatljivi Bogu za njegov blagoslov vječnog života, jer su samo oni očitovali vjeru i poslušnost prikazanu u Abrahamu.

Dakle, vidimo, da je Krist, nakon što je otkupio svijet, samo tražio iz njega one koji mogu ispoljavati Abrahamsku vjeru i poslušnost, i da ih je blagoslovio vječnim životom, ukupan zbroj njegovog djela bio bi relativno mali. On bi bio na duhovnoj razini postojanja i drugi bi od njega primili blagoslov obnove, i ništa više.

DUŽINA I ŠIRINA

Ali zapazite širinu i dužinu i visinu i dubinu Božanske Mudrosti i Milosti, koji su pružili izvanredniji plan. Prema njegovim pripremama, „Malo stado” postaje sunasljednik s Kristom u nebeskom Kraljevstvu kao Kraljevsko svećenstvo, a „Velika gomila” postaje duhovni pomoćnik tog svećenstva –

antitipski leviti. I, osim toga, pripremom Novog saveza veliki Prorok, Svećenik, Kralj, Sudac, postaje Posrednik između Boga i svijeta čovječanstva općenito. On se s njima neće baviti samo na temelju vjere, jer bi u njihovom palom stanju malo tko mogao imati koristi od toga, jer je malo njih moglo ispoljavati potrebnu vjeru i poslušnost. Uistinu, kao što smo vidjeli, većina onih koji su sposobni iskazivati vjeru i poslušnost već su bili pronađeni. Novi Savez preuzima Izrael kroz Drevne Dostojnike i uzgredno sve od tog naroda i sve od svakog naroda voljne, pod prosvjetljujućim utjecajima Tisućgodišnjeg Kraljevstva, doći u suglasnost s Posrednikom i biti poučeni od njega. On će prisiliti na poslušnost, s namjerom da pali i degradirani pripadnici rase mogu naučiti što je pravednost, i što pravda i ljubav. On će im dati primjer nagrade za poslušnost i kazne za neposlušnost, kako bi mogli naučiti dobrobit pravednosti – i svi došli do spoznaje Boga, ne samo vjerom, već i dokazima. Tek nakon što Milenijsko kraljevstvo izdigne čovječanstvo iz degradacije i grijeha, iz nesavršenosti uma i morala, doći će do njihove konačne kušnje.

Božji zakon će postojati zauvijek. Samo voljni i poslušni bit će dionici milosti života vječnoga; svi ostali će umrijeti „Drugom smrću.” Ali imamo sve razloge vjerovati da će kao rezultat Tisućgodišnjeg kraljevstva, vladavine pravednosti, djela obnove, prosvjetljenja čovječanstva, dovođenja svih do spoznaje Istine, mnogi naučiti pravednost i postati njezini sluge, i u potpunom skladu s božanskim zakonom: ljubiti Boga svim svojim srcem, svim svojim umom, svim svojim bićem, svom svojom snagom, i njihove bližnje kao sebe same.

Tako vidimo koliko više može postići Sjeme Abrahamovo, Krist, Glava i Tijelo, kroz metodu usvojenu pečaćenjem Novog (Zakona) Saveza, i uspostavom Kraljevstva, nego što bi se moglo postići bez Novog saveza, samo pod Abrahamskim savezom s njegovim uvjetima vjere i poslušnosti.

Je li ikakvo čudo da nakon što je zamislio ovu stvar odbacivanja prirodnog Izraela, okupljanja Duhovnog Izraela i kasnijeg davanja Božjih blagoslova kroz Duhovni Izrael da bi se povratio prirodni Izrael, Apostol postaje entuzijastičan? Zar je ikakvo čudo što završava uzvikom: „O dubino bogatstva, mudrosti i znanja Božjega! kako su nedokučivi sudovi njegovi i neistraživi putovi njegovi!” Tko je znao za ovaj divni, duboki, skriveni Jehovin plan? Tko mu je savjetovao da tako bude? Apostolov zaključak je da takve dubine mudrosti i znanja i milosti dokazuju da je Božji plan nadljudski; da nijedan čovjek nikada nije smislio ovaj plan. Kao što su nebesa viša od zemlje, tako su i Božji putevi viši od ljudskih! Od njega, kroz njega i po njemu su sve ove stvari i neka mu je slava zauvijek!

NAŠE PUTOVANJE NA KONGRESE NA ZAPADU

U WASHINGTON CITY-U

NAŠA prva postaja bio je Washington City. Nekoliko prijatelja iz Baltimora pridružilo se našem vlaku dok smo prolazili kroz njihov grad, dok su drugi išli prije nas u ranijem vlaku – ukupno oko dvadeset. Bilo nam je jako lijepo i srdačno su nas pozdravili, ne samo prijatelji iz Washington Cityja, već i predstavnici Aleksandrije, Annapolisa i raznih okolnih gradova i mjesta. Naš je govor bio iz teksta: „Početak je mudrosti strah Gospodnji.” Nastojali smo ukazati na važnost štovanja Gospodina kao elementa kršćanskog karaktera. Pokazali smo da je potrebno strahopoštovanje prije nego što poželimo doći Gospodinu, te da nam je ono potrebno i nakon što ga upoznamo. To se štovanje nužno povećavalo kako se naše znanje o Bogu povećavalo – kako smo prihvaćali njegov dar opravdanja, kroz vjeru u dragocjenu krv. Naše se poštovanje povećavalo sa svakim korakom našeg napretka, sa svakim povećanjem našeg znanja o karakteru našeg Nebeskog Oca. Stoga je štovanje svakoga od nas trebalo biti proporcionalno našem napretku u milosti, sve dok konačno, preplavljeni cijenjenjem Božje dobrote prema nama, nismo bili spremni s cijenjenjem čuti i poslušati apostolov poticaj: „Prikažite svoja tijela kao žrtvu živu, svetu i prihvatljivu Bogu, vašu razumnu službu.” – Rim. 12:1.

Nastojali smo istaknuti da bi svaki neuspjeh s naše strane nakon postizanja posvećenja i Božanskog prihvaćanja i začeca Duhom Svetim bio zbog gubitka poštovanja ili neuspjeha u daljnjem rastu u njemu. Nagovijestili smo, na primjer, da zanemarivanje proučavanja Biblije i molitve podrazumijeva gubitak poštovanja, ili manjak poštovanja. Slično tome, neuspjeh da se pazi na Božansku Riječ, koja nas može učiniti mudrima za spasenje, ili zanemarivanje da se okupimo kako je Božanski potaknuto značilo bi nedostatak poštovanja prema Božanskoj mudrosti koja je dala opomenu. Priznali smo da je nebriga od strane Crkve u pogledu izbora svojih službenika, pri čemu su ponekad neprikladna braća bila izabrana da budu Gospodinovi glasnogovornici, rezultat nedostatka poštovanja prema Gospodinu, jer da je bio ispravno štovano, upute o toj temi bile bi posebno tražene i pažljivije praćene. Također smo nastojali pokazati da se razna odstupanja od evanđeoske poruke mogu sa sigurnošću pripisati nedostatku poštovanja prema Gospodinovoj Riječi, što je dopustilo sebičnoj ambiciji da skrene s uskog puta poniznosti, služenja i samožrtvovanja. Jednom riječju, praktički svaka poteškoća s kojom se Božji narod mora boriti rezultat je nedostatka poštovanja.

S druge strane, oni koji po prirodi imaju mentalne kvalitete velikog poštovanja imaju poteškoća u suprotnom smjeru, naime, oni su skloni pretjerano

poštovati osobe i stvari. Neki štiju starine i, primjenjujući to duž religijskih linija, štiju previše stare religijske sisteme. Neki poštuju mudrost i ljudsku sposobnost i u opasnosti su da „obožavaju stvorenje više nego Stvoritelja,” jer je stvorenje vidljivo i blizu, dok je Stvoritelj nevidljiv osim okom vjere.

Tako smo došli do zaključka da prirodno neučtivi imaju mnogo toga za proučavati i razvijati u pogledu poštovanja prema Bogu i njegovim moćnim djelima i njegovoj braći i svemu što je dobro. Štovanje Gospodina ne može niti početi prerano niti ikada biti preveliko. Trebalo bi razlučiti Božansku mudrost i providnost u svim našim poslovima, sadašnjim i budućim. Poštovanje nas vodi na uski put i drži nas na njemu i potiče nas korak po korak da svoj poziv i izbor učinimo sigurnim – u slavu, čast i besmrtnost, koje Bog čuva za one koji ga ljube.

Dragi prijatelji srdačno oprostili s nama, dajući mnogo izraza svoje ljubavi i svog interesa za obilazak Kongresa, kao i za sve drage prijatelje koje bismo sreli na putu i za koje su se nadali da će biti jako blagoslovljeni, utješeni i razveseljeni. Dobar noćni odmor u kući brata i sestre Pylea pripremio nas je za naše putovanje u Piemont, Ala. Brojni su se okupili u depou kako bi se pozdravili s nama, a jedan kolporter, zaključivši da će iskoristiti Pijemontski kongres, pratio nas je na isti vlak.

PIEDMONT, ALABAMA

U Atlanti, Ga., nekoliko prijatelja pridružilo nam se na putu za Piemont. Imali smo divnu sezonu osvježenja i druženja i u dogledno vrijeme stigli u Pijemont. Kongres je već bio započeo. Pala je jaka kiša, ali prijatelji su izvijestili da njihov žar nije utihnuo; da je Kongres već bio nadasve divna sezona kršćanskog zajedništva i da su neka od danih svjedočanstava bila među najbogatijim koje su ikada čuli. Naš boravak je bio samo jedan dan, ali Kongres je trajao četiri dana. Braća Wright, Senor i Stevens s drugima služe duhovnu okrepu.

Oko dvije stotine, okupljenih iz raznih dijelova Alabame, Georgije, Floride i Tennesseeja, bilo je nazočno. Naše obraćanje prijateljima Istine bilo je poticaj na ispravno uvažavanje Božanskog vodstva djela žetve, u svakoj njegovoj posebnosti. Istaknuli smo da su oni koji ne mogu prepoznati ništa posebno u djelu žetve i poruci žetve bili u izrazito nepovoljnom položaju i teško da će izdržati do kraja. S druge strane, posebno su blagoslovljeni oni čija im vjera omogućuje spoznati da smo sada u vremenu žetve i da je poruka žetve koju smo primili u dobra i poštena srca božanski određena „hrana u pravo vrijeme” namijenjena našem jačanju. Naše shvaćanje Gospodinova nadzora nad njegovim djelom pomaže

nam da ostanemo ponizni u umu i ponašanju. Također nam pomaže da ostanemo s pouzdanjem, gledamo u Gospodina i čekamo od njega upute u pogledu budućnosti. Spriječava nas da osjećamo da je velika količina odgovornosti na nama. Tako nas odvraća od srljanja tamo gdje se anđeli boje kročiti. Umjesto da se osjećamo kao Uza iz davnine, da moramo učvrstiti Kovčeg ili bi inače sve pošlo po zlu, možemo imati potpuno povjerenje u Boga i njegov još veći interes za njegovo djelo, i njegovu mudrost o tome kako ga treba provoditi i njegovu svemoćnu moć u tome da sve stvari rade zajedno za postizanje njegovih vlastitih dobrih namjera. Dvadeset četiri su simbolizirali njihovo posvećenje krštenjem u vodi.

Sesija za javnost prepunila je dvoranu izvan njezinog kapaciteta. Pijemont je mali grad, oko dvije tisuće stanovnika, uključujući i djecu. Mora da smo imali gotovo svu odraslu populaciju, dakle, oko sedam stotina. Drago nam je zbog uvjeravanja prijatelja Istine da su bili osvježeni i ohrabreni, i nadali smo se da je ostavio neki dojam i na javnost.

Kad smo se ukrkali na večernji vlak za Memphis, veliko mnoštvo dragih prijatelja, okupljenih na stanici, pjevalo je: „Bog s tobom do ponovnog susreta.”

MEMFISKI KONGRES

Bilo nam je lijepo u Memphisu. Tu nas je dočekao dr. Jones i grupa u dva turistička spavaća vagona, kojih je bilo pedesetak. Jedan od spavaćih kola imao je kuhinju koju je posluživao vrsni kuhar. Pridružili smo se grupi, jer je rezervacija već napravljena.

Na ovaj Kongres došli su prijatelji Istine sa znatnog područja. To je svakako bio vrlo ugodan kongres koji se dugo pamti. Naš boravak je bio samo jedan dan. Brat Rutherford je ostao, s drugima, služiti duhovnu hranu sljedećeg dana. Naši su govori ovdje bili iste linije kao i u Piemontu i ovdje je također bio dobar odaziv javnosti, oko pet stotina. Dragi prijatelji su nas izuzetno srdačno dočekali. U podne je služena opća večera za sve, a navečer svečani ručak. Kokošja mjesta su sigurno pretrpjela znatno trošenje u pružanju obilnog obroka. Sve što se moglo zamisliti učinjeno je za našu udobnost, i pouzdamo se i vjerujemo da su u skladu s tim dragi prijatelji iz Memphisa primili od Gospodina bogat blagoslov na svoja vlastita srca.

Naši rastanci izmamili su suze na mnoge oči, i mnoge zahtjeve da ih se spomenemo pred prijestoljem Milosti, i uvjeravanja da se oni sjećaju nas, u njihovim molbama. Naše noćno putovanje dovelo nas je u New Orleans u nedjelju ujutro.

NEW ORLEANS, LOUISIANA

Molitva i svjedočanski susret prijatelja u mjesnoj Ekklesiji prethodili su našem dolasku, a mnogi od prijatelja bili su u depou i vrlo su nas toplo primili.

Ispričali su se zbog vrućine, podsjetivši da su oni s nama doživjeli veću vrućinu na saboru u Sv. Pavlu. Uvjeravali smo ih da bi nas hladan prijem ionako razočarao.

Naš govor zainteresiranima, mnogi od vas su već pročitali u javnim izdanjima, iako su dodane određene stvari od posebnog interesa za lokalnu zajednicu. Tema večeri za javnost bila je „Gdje su mrtvi?” Imali smo finu, hladnu dvoranu i posjećenost je bila izvrsna, uzimajući u obzir godišnje doba i aristokratski karakter grada. Prisutno je bilo oko šest stotina. Naša je tema dobila najveću pozornost i, vjerujemo, pokazala se pravodobnom i nekome od pomoći. U svakom slučaju, povjerali smo rezultate Gospodinu uz molitvu da trud može biti blagoslovljen na dobro onih koji su u potpunosti njegovi u tom gradu.

HOUSTON, TEXAS

Noćna vožnja dovela nas je u Houston, Texas, naše sljedeće mjesto zaustavljanja. Naša grupa je brojala pedesetak, a dočekalo nas je izaslanstvo iz Houstona od približno istog broja, koji su stajali u redu i pozdravljali nas srdačnim rukovanjem i izrazima dobrodošlice dok je naša grupa prolazila u pregledu ispred njih cijelom dužinom prostorije postaje i van na ulicu. Ubrzo smo bili u dvorani gdje su nas čekali i pozdravljali još neki. Sastanak hvale, molitve i svjedočanstva bio je za nas vrlo duhovno osvježanje do jedan sat, kada su prijatelji iz Houstona sve pozvali na velikodušnu večeru, doista raskošan ručak, obilato opskrbljen i najzabavnije poslužen.

U 15 sati obratili smo se kućanstvu vjere, posebno želeći razjasniti „otajstvo skriveno od prošlih doba i razdoblja, ali sada objavljeno svetima,” naime, zajedništvo Crkve, „članova Tijela Kristova,” „klase nevjeste” u patnjama, žrtvama i smrti Krista, Otkupitelja svijeta; – velikog svjetskog proroka, svećenika, kralja, posrednika i suca. Nastojali smo dokazati da samo sudjelujući u patnjama našeg Gospodina imamo ikakvu nadu da ćemo sudjelovati u njegovoj slavnoj vladavini blagoslova za uzdizanje svijeta.

Naša večernja tema za javnost bila je „Razbojnik u raj, bogataš u paklu i Lazar u krilu Abrahamovu.” Imali smo izvrsnu posjećenost, vrlo pažljive slušaoce, oko šest stotina. Na kraju službe, bilo je naznaka da su neki bili duboko impresionirani određenim značajkama Božanskog plana. Prijatelji su imali izdanje „Studija Svetog Pisma” Prvi Svezak u obliku časopisa, za prodaju po 5 centi po primjerku. Publika je pozvana da ih uzme i preda cijenu vratarima na vratima. Tako je u ruke čitatelja stiglo stotinjak primjeraka, uz stotine besplatnih primjeraka „Paklenog Tornja.”

Još jednom smo se pozdravili s dragim srcima, uz obostrane dobre želje i molitve za božanski blagoslov, vozeći se ponoćnim vlakom za San Antonio. Brat

Rutherford slijedio nas je u Houstonu, bez sumnje s dobrim učinkom.

SAN ANTONIO, TEKSAS

Naš je vlak stigao u dobro vrijeme. Najsrdačnije su nas primili lokalni prijatelji i neki koji su nas došli upoznati iz okolnih zemalja. Jedan brat i njegova žena prešli su udaljenost od 120,7 km zaprežnim kolima; drugi na udaljenosti od 965 km željeznicom, i tako dalje. O našoj osobnoj udobnosti pažljivo se brinulo u domu sestre Frost. Nismo prisustvovali jutarnjoj službi radi molitve i svjedočanstva, ali smo nastojali sačuvati snagu za poslijepodnevne i večernje sastanke. Od drugih smo doznali da je jutarnji program bio vrlo koristan, mnogi od dragih prijatelja preplavljeni hvalom, zahvalnošću i ljubavlju prema Bogu za njegovu milosrdnu providnost kojom je dao njima znanje o Sadašnjoj Istini. Susreli smo se s njima poslijepodne i zasigurno su njihova lica i riječi pozdrava očitovali koliko god je to bilo moguće jačinu njihove ljubavi prema Gospodinu i njihovo visoko cijenjenje njegove milosrdne opskrbe za nas kao njegov narod u ovo vrijeme žetve.

Naš poslijepodnevni govor bio je od riječi našeg Gospodina učenicima koji su ga zamolili da mogu sjesti, jedan s njegove desne, a drugi s lijeve strane u njegovom Kraljevstvu, na koji zahtjev je odgovorio: „Možete li piti čaše koju ću piti i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim?” Nastojali smo pokazati vrijednost slavne ponude koja se sada daje Gospodinovu narodu da dijelimo njegovo prijestolje i njegovo veličanstveno djelo Milenija kao njegovi članovi, kao njegova „zaručnica” i sunasljednici njegove slave, časti i besmrtnosti. Zatim smo ukazali na značenje Gospodinovog izraza: „Možete li piti čašu koju ću ja piti?” Pokazali smo da je to ista čaša koju je pio naš Gospodin, nijedna druga koju moramo dijeliti; i da moramo sve to piti, i da tako moramo „ispuniti ono što je iza Kristovih muka.” Istaknuli smo da je to isto što je Gospodin mislio pod sakramentalnom čašom – koju moramo dijeliti ako želimo s njim sudjelovati u blagoslovu svih obitelji na zemlji. Drugim riječima, ova čaša samoodricanja i samožrtvovanja s Isusom označava naše sudjelovanje u krvi Novog saveza – u osiguravanju sredstava za pečačenje Novog saveza. Naglasili smo, međutim, da je vrijednost „čaše” u zaslugi našeg Gospodina, da je to njegova čaša, i da smo mi samo povlašteni privilegijom sudjelovati s njim u njegovoj žrtvi, koja ima svu zaslugu, svu moć blagoslova.

Zatim smo pogledali drugu značajku ili stanje i vidjeli da se ne odnosi na krštenje vodom, već na stvarno krštenje u Kristovoj smrti. Ispitali smo razliku između njegove smrti, u kojoj smo mi trebali sudjelovati, i Adamove smrti, u kojoj sudjeluje cijelo čovječanstvo. Istakli smo da je Adamova smrt bila

kazna za grijeh, ali da je Kristova smrt bila žrtva za grijeh. Istakli smo da smo, budući Adamova djeca, bili sudionici njegove kazne, smrti, i da moramo biti opravdani ili oslobođeni od toga prije nego što možemo prihvatiti prijedlog da postanemo mrtvi s Kristom. Pokazali smo da smo bili oslobođeni našeg udjela u Adamovoj smrti vjerom u Kristovu krv, tako da opravdani trebamo prinijeti svoja tijela na žive žrtve i postati mrtvi s Kristom, jer samo „ako s njim trpimo, mi ćemo i kraljevati” s njim.”

Ovdje smo vidjeli divnu božansku prednost danu Crkvi u ovom evanđeoskom dobu, i samo njoj, naime, udio u ovom „otajstvu,” ovoj skrivenoj stvari koju svijet ne poznaje i koju znaju samo sveci. Uvažavanje ovog otajstva će čak i sveci izgubiti, osim ako njihova srca nisu odana i poslušna Gospodinu; jer poslušnost je još uvijek bolja od žrtve u Božjim očima. Na kraju bogoslužja ponuđena je prilika za krštenje u vodi onima koji su se već posvetili Gospodinu krštenjem u njegovu smrt kroz posvećenje i koji su to posvećenje nastojali izvršiti vjernošću Gospodinu. Trinaest ih se odazvalo i kasnije su pokopani u smrt poput njegove smrti i podignuti poput njegova uskrsnuća.

Sljedećeg smo jutra krenuli prema Los Angelesu, prepuštajući bratu Rutherfordu i drugima održavanje kongresa u San Antoniju još jedan dan – moleći za drage prijatelje bogati blagoslov od Darovatelja svakog dobra.

Ovdje nam se pridružilo još prijatelja, a opremi su dodana i treća kola, i grupa je ukupno brojala šezdeset. Koliko su dragi prijatelji uživali u međusobnom druženju na ovom putovanju, može se bolje zamisliti nego opisati. Nisu svi imućni. Doista, malo njih ima više od životnih potreba uz najobičniju udobnost. Međutim, neki su na jedan, a neki na drugi način uspjeli prikupiti novac za ovu Kongresnu turneju u nadi da će im toliki zajedništvo i osvježenje, zemaljsko i duhovno, samoga putovanja moći nadoknaditi. Srijeda, srijeda navečer i četvrtak potrošeni su na putovanje od San Antonija do Los Angelesa. Vožnja je bila vruća i prašnjava, iako manje nego prilikom naše prethodne turneje. Prijatelji su očito dobro iskoristili vrijeme u kršćanskom zajedništvu, raspravljajući o Riječi, pjevajući pjesme hvale itd., dok su urednik i stenograf na kraju jednog od vagona spremali ovo izvješće, odgovarali na pisma i pripremali sadržaj za „Stražarsku Kulu.”

LOS ANGELES, KAL., KONVENCIJA

Naš je vlak kasnio gotovo četiri sata, tako da smo propustili popodnevni sastanak 16. srpnja. No, bili smo u dobroj sezoni za dobro reklamirani skup za javnost u večernjim satima. Gledalište je bilo prepuno, oko tisuću i tri stotine prisutnih. Imali smo izvrsnu pozornost, naša tema je bila, „Gdje su mrtvi?” Tolika

posjećenost bila je iznenađujuća, jer je u isto vrijeme trajala izuzetna parada koja je očito zaokupila pozornost svih. Treba imati na umu da je Kongres već trajao jedan dan s bratom Sullivanom kao jednim od glavnih govornika. Posjećenost kongresa bila je dobra, oko 300, uključujući i neke iz obližnjih gradova. Sastanci 17 – og su započeli u 9 sati sastankom svjedočenja. Od 10:30 do 12:15 urednik je održao sastanak za pitanja. Pitanja su bila izuzetno dobra i, vjerujemo, na njih je odgovoreno zadovoljavajuće. Za sve koji su ostali osiguran je besplatan ručak, a očito se u njemu jako uživalo, ne samo zbog dobrih stvari na stolu, već i zbog pruženog zajedništva.

U 15 sati obratili smo se još jednoj dobroj publici zainteresiranih, kojih je bilo oko tri stotine. Našim primjedbama, temeljenim na Rimljanima 11:29-32, posvećena je izvrsna pozornost.

Istaknuli smo iz našeg teksta da milosrđe za koje nas Apostol jamči da tek treba doći prirodnom Izraelu pod njihovim Savezom – Novim (Zakonskim) Savezom – neće biti samo Božje milosrđe i po Kristu, nego i milosrđe Crkve – „tvoje milosrđe.” Pratile smo nade Izraela i njihovo razočarenje u vezi s razvojem duhovnog Izraela i pokazali kako će im, na kraju, Novi (Zakonski) savez donijeti sve blagoslove i čast koji su izvorno očekivani. Pokazali smo također visoku čast dodijeljenu Crkvi postavši članovima Tijela velikog Posrednika Novog Saveza – dionici s našim Otkupiteljem u njegovom velikom Djelu pečaćenja i izvršenja Novog Saveza za blagoslov prirodnog Izraela, i kroz njih „svih obitelji na zemlji.”

Skrenuli smo pozornost na činjenicu da smo samo pijuci čašu našega Gospodina i sudjelujući u njegovom krštenju, njegovoj smrti, mogli sudjelovati s njim u njegovom velikom i slavnom djelu. Prilika je tada bila ponuđena svakome tko je potpuno posvetio svoj život Gospodinu, „čak i do smrti”, da simbolizira svoje posvećenje krštenjem u vodi. Osamnaest ih se javilo, a nekoliko ih je naknadno izjavilo da su skoro došli do cilja, ali su odlučili pričekati još malo i još temeljitije izračunati trošak prije nego što poduzmu korak, što su shvatili kao veliku privilegiju.

Naša družina brojala je sedamdesetak kad smo napustili Los Angeles u tri turistička vagona. Čekajući start, mnoštvo na peronu i oni u vagonima pjevali su hvalospjeve Darovatelju svih dobara i jedni drugima željeli zbogom, opet i opet. Nemali broj je imao vlažne oči dok su razmišljali o užitku u kojem su uživali tijekom Kongresa, i da iako se možda više nećemo sresti na zemlji, imamo veličanstvenu perspektivu nebeskog ponovnog okupljanja na Generalnoj konferenciji.

OAKLANDSKI KONGRES

Stigli smo u Oakland točno na vrijeme za nedjeljnu popodnevnu službu. Na kolodvoru nas je dočekalo

pedesetak dragih prijatelja. Imali smo najsrdačnije pozdrave i opetovane izraze kršćanske ljubavi.

Poslijepodnevni susret za javnost održan je u Prvoj prezbiterijanskoj crkvi. Bilo je krcato, procjenjuje se da ih je bilo tisuću i osam stotina ili više. Imali smo veliku pažnju, naša tema je bila, „Gdje su mrtvi?” Rečeno nam je da je nazočno najmanje dvadesetak vjerskih službenika iz grada. Dubina zanimanja može se mjeriti činjenicom da je gotovo tisuću bilo nazočno na noćnoj službi, koja je bila vrlo malo oglašena osim najavom na poslijepodnevnom sastanku. Večernja služba bila je skup pitanja za javnost i iznijela je tumačenje riječi našega Gospodina o razbojniku na križu, bogatašu i Lazaru itd., očito na zadovoljstvo slušatelja.

U ponedjeljak ujutro održali smo govor o povlasticama Žetve – kolportiranje, volontiranje, pisano ili verbalno obraćanje, itd. Poslijepodne nakon službe hvale govorili smo o krštenju iz teksta: „Što ću uzvratiti Gospodinu za sve njegove dobrobiti? Uzet ću čašu spasenja i zazvat ću ime Gospodnje.” Duboko dostojanstvo prožimalo je publiku i mnoge su oči bile vlažne. Na kraju govora dana je prilika za simboliziranje krštenja i trideset i četvero se odazvalo, svi odrasli, muškarci i žene u približno jednakom broju. U 19:30, nakon nekoliko primjedbi, imali smo Gozbu ljubavi. Bila je to vrlo inspirativna prilika. Sudjelovalo je oko šest stotina. Dok su prolazili pokraj nas i rukovali se s nama, mnogi su bili izrazi vjernosti Gospodinu za naše povlastice i odlučnosti da mu budemo vjerni i odani do kraja putovanja i da se sastanemo s njim u Kraljevstvu da se više ne rastajemo. Mnogi su sa suzama u očima tražili da ih se spomene u molitvi i govorili da su imali posebne kušnje, posebne poteškoće i posebne nevolje na uskom putu. Nastojali smo sve uvjeriti da se Gospodin zaštitnički brine za ovce, i da stoga naš uspjeh leži u našim vlastitim rukama, jer je vjeran izvršiti sve što je obećao.

Automobil nas je brzo odveo do postaje, dok je zajednica čekala da čuje brata Rutherforda, čiji je govor trebao završiti Kongres. Napomenuli smo da je Kongres započeo dan prije našeg dolaska, sastankom za svjedočanstva, nakon kojeg je uslijedio govor Br. Sullivana. Naša družina u posebnim kolima krenula je kasnije u ponoć. Požurili smo naprijed, kako bismo imali cijeli dan u Portlandu i iz straha da bi vlak mogao kasniti, zbog gustog prometa prema Seattleu.

PORTLAND, OREGON

Putovanje od dvije noći i jednog dana dovelo nas je u Portland u srijedu ujutro, 21 srpnja. Na stanici smo sreli priličan broj prijatelja Istine. Nakon doručka s njima uputili smo se u dvoranu i uskoro je bio vrlo zanimljiv sastanak za hvale i svjedočanstva. Naša su svjedočanstva ujedinjena bila za Božju dobrotu u svim životnim poslovima, a posebno u odnosu na Istinu – da

smo bili pomilovani s poznavanjem nje. Slijedila je večera. Poslijepodne smo na zahtjev imali sastanak s pitanjima koji je trajao oko dva sata i razvio neke vrlo zanimljive teme koje su, vjerujemo, bile korisne za sve nas. Nakon još jedne stanke za osvježenje imali smo večernju službu za javnost. Kuća je bila prepuna do svog kapaciteta s publikom koja nam je posvetila najveću pažnju dva sata, dok smo razgovarali o „Prošlosti, sadašnjosti i budućnosti čovječanstva u

svjetlu Biblije.” Zatim je uslijedio naš oproštaj i nastavili smo put. Ukupan broj u našim specijalnim kolima sada je povećan na osamdeset i devet. Gotovo svi prijatelji iz Portlanda otišli su na kongres u Seattleu, jer je to pružilo priliku za susret s većim brojem prijatelja i za višednevno druženje u duhovnom druženju. Nisu nam se pridružili jer su nam smještaji već bili puni. Jednodnevni kongres u Portlandu mnogi će od nas dugo pamtit i kao sezonu osvježenja.

NAŠ POZDRAV

Svima u Evandeoskom Vlaku,
I svim prijateljima uz cestu,
Koji se okupljaju u kongresnim dvoranama,
Ljubljeni! Pozdrav u Gospodinu!
Pen Argylovo malo društvo,
Bangor braća, samo nekolicina,
Vaša braća u gradu Roseto,
Svi se pridružuju kršćanskoj ljubavi prema vama.

Jako bismo voljeli poći s vama;
I na ovoj čudesnoj gozbi sjediti;
Ali Otac zna da su naša sredstva mala,
Pa, dok idemo našim svakodnevnim rutama,
Naše želje pune ljubavi prate vas;
Naš duh uzdiže se zajedno s vašim u molitvi,
Molimo se, „Bože blagoslovi evandeoski vlak,”
I prepustimo vas brizi našeg Oca.

Jer u Njegovoj svetoj Riječi, čitamo,
Njegovi anđeli služe ljudima,
Oni koji će biti baštinici slave:
Oh, kakva sjajna pratnja, dakle,
Prati tvoj put, danju, noću;
Brani te od svakog neprijatelja!
Lezi i spavaj u savršenom miru,
dok anđeli čuvari dolaze i odlaze.

I dok gledate Božja moćna djela,
Mislite na savršenu zemlju koja će doći;
Kad u svojoj odori živio zelenoj
Stoji, čovjekov vječni dom.
U tom blagoslovljenom vremenu Restitucije,
Eden će doseći od pola do pola;
Dok sve s dahom, hvalit će
Boga našega, dok se vjekovi beskrajni kotrljaju.

Postoji jedna Konferencija, braćo draga,
Za koju smo prionuli.
Nikakav nedostatak vremena, ili sredstava, ili načina,
Neće nas spriječiti od tog Konačnog;
Kad u Novom Jeruzalemu,
Prvorodenci Kraljevstva dolaze,
Sa sjevera, i juga, i istoka, i zapada;
I Krist će im reći „Dobrodošli kući.”

Ako imamo svadbeno ruho,
To čudesno ruho sjajno bijelo;
Ako smo ga pažljivo izvezli,
U svim bojama svjetla;
Ako smo bili vjerni našim zavjetima,
Da žrtvujemo svoje malo sve;
Tada ćemo biti od onih koji se sastaju
u Nebeskoj velikoj kongresnoj dvorani.

Oh, braćo! budimo vjerni!
Vrijeme je kratko; nastavimo dalje.
Oh, neka ne bismo zaostali,
Kad se svi Sinovi kući skupe!
Još ne znamo kako ćemo putovati,
Vodom, vatrom ili zrakom:
Znamo samo, ako budemo odobreni,
Kad za to vrijeme dođe, svi ćemo se tamo sastati.

Dakle, još jednom kažemo, „Bože blagoslovi.”
U ljubavi, naša srca su uz vas;
Molimo, „Neka bude volja Očeva”
U svemu što kažeš; u svemu što radiš.
Kako dalje, dakle, idete svojim putem,
Preko planina, dolina, brda i ravnic,
Neka Bog blagoslovi vas i sve koje sretnete,
Dok putujete Evandeoskim Vlakom.

R. F. D.

„PAZITE NA SEBE I NA STADO”

– DJELA 20:2-38 – 5 RUJNA –

Ključni tekst: – „Sve mogu u Kristu koji me jača.” – Fil. 4:13

KADA je sveti Pavao nakon nasilja pobjegao iz Efeza, obilazio je europske Crkve koje je utemeljio. Prolazeći kroz Makedoniju do grada Korinta, brodom je ponovno došao do Mileta, 80 – ak km južno od Efeza.

Pratili su ga predstavnici nekoliko maloazijskih crkava. Bio je na putu za Jeruzalem, za čije su siromašne na njegov prijedlog prikupljene milostinje u četiri pokrajine u kojima je propovijedao. Pratilo ga je sedam

izaslanika, predstavnika Crkve u Solunu, Bereji, Derbi i Efezu. Pretpostavlja se da su ti posjeti trajali nekoliko mjeseci, a sada, u Miletu, imao bi posljednju priliku oprostiti se od starješina Efeške crkve. Plovilo kojim je društvo trebalo ići u jeruzalemsku luku zadržano je na neodređeno vrijeme u Miletu, pa je vijest poslana starješinama u Efezu i oni su došli u Milet.

Naša lekcija nam posebno skreće pažnju na obraćanje apostola ovim starješinama. Ovo ne smijemo shvatiti kao hvalisavu izjavu, već kao obično ponavljanje stvari koje bi njegovi slušatelji u potpunosti prihvatili, a kojima se on nije hvalio ničim. Ponavljanje je održano, ne zbog njega samog, ne kao iskaz osobne taštine i samohvale, već s namjerom da ubrza sjećanje svojih slušatelja i da lekciju ovog sata učini dojmljivijom na njih. Podsjetio ih je da su ga tri godine izbliza poznavali, način njegova života, njegovu predanost Gospodinu, služenju Istini i služenju braći. Podsjetio ih je na svoju poniznost uma; da nije bio s njima kao hvalisavac; da njegovo ponašanje nije bilo oholo i nadmoćno; da nije nastojao „gospodariti” Crkvom, nego naprotiv, izdržao je među njima mnoge kušnje i poteškoće sa Židovima, s „lažnom braćom”.

Znali su za njegov rad, njegovu izdržljivost i za to što od njih nije suzdržavao ništa što bi im bilo od pomoći; da ih je poučavao i javno i nasamo kako su mu prilike otvarale prilike. Posvjedočio je i Židovima i Grcima da postoji samo jedno Kristovo evanđelje, koje treba prihvatiti vjerom i odvrćanjem od grijeha. Skrećući pozornost na ove elemente vlastitog karaktera, postavljao je temelje za svoje naknadno ohrabrivanje da trebaju kopirati njegovu revnost, njegovu vjernost. Bio je vjeran nadglednik ili biskup, pazio je na njihove interese. Bio je vjeran pastor, vodio je njihovu dobrobit i brinuo se za njihovu prehranu u duhovnim stvarima. Znajući istinitost ovih prezentacija i imajući cijelu situaciju na umu, bili bi bolje pripremljeni primiti od takvoga njegov oprostajni poticaj – veliku lekciju koju im je imao dati.

„VEZAN U DUHU”

Obavijestio je braću da, iako posjeduje svoju fizičku slobodu, osjeća ropstvo ili sputanost u svom umu koje se ne može otresti; da mora ići u Jeruzalem; da je to bila providnost Gospodnja za njega; i da je u isto vrijeme dobio jamstva od drugih kroz „darove” da ga okovi i zatvor čekaju u Jeruzalemu. Zatim dodaje ove hrabre riječi: „Ali nijedna od ovih stvari me ne gane; niti smatram svoj život dragim sebi, kako bih mogao s radošću završiti svoj put i službu koju sam primio od Gospodina Isusa da svjedočim Evanđelje milosti Božje. I sada, evo, znam da svi vi, među kojima sam išao propovijedajući Kraljevstvo Božje, nećete više vidjeti moje lice.” Apostol je očito postao prisnije

upoznat s Crkvom u Efezu nego s bilo kojom drugom. Očito je bila jedna od najprocvjetanijih od svih. On je, providnošću Gospodnjom, proveo više vremena s njima, a očito su dobiveni rezultati opravdavali produženi boravak. Rastanci među prijateljima uvijek su teški. A rastanak bez nade da ćemo se ponovno vidjeti s ove strane vela dvostruko je teško iskušenje.

„PROPOVIJEDANJE KRALJEVSTVA BOŽJEG”

Uzگرد primjećujemo poruku koju je apostol prenio i koju ovdje posebno ističe kao Kristovo evanđelje – „propovijedati Kraljevstvo Božje.” Ispravno je da priznamo da je ovo isto Evanđelje koje danas propovijedamo, ili, ako ne, da ne propovijedamo ispravno. Milost se Božja očitovala u daru njegova Sina, da on, milošću Božjom, okusi smrt za svakog čovjeka. Božja se milost dalje očitovala u nacrtu toga kako je Kristova smrt osmišljena da donese blagoslove našoj rasi:

(1) Konačnim uspostavljanjem Kraljevstva pod cijelim nebom za vladavinu čovječanstva; za suzbijanje grijeha i smrti; za uzdizanje onih vezanih ovim neprijateljima.

(2) Kao prethodnik tom općem blagoslovu svijeta, za koji molimo: „Dođi kraljevstvo tvoje; budi volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji”, Božanski navještaj prvo poziva „malo stado” biti sunasljednici sa svojim dragim Otkupiteljem u tom Kraljevstvu. Hvala Bogu da ove dragocjene istine, glede milosti Božje i Kraljevstva Božjeg, tako dugo prekrivene i skrivene od našeg pogleda predajama mračnog vijeka, sada izlaze naprijed, sada se otkrivaju prosvjetljenjem naših očiju od strane Duha – da bismo mogli upoznati stvari koje nam je besplatno dao Bog, i da bismo tako mogli biti potpomognuti da naš poziv i naš izbor budu sigurni!

Nije ni čudo što je apostol mogao dodati snažne riječi: „Svjedočim vam danas da sam čist od krvi svih ljudi; jer nisam se libio navijestiti vam svu namjeru Božju.” Ono što je propovijedao Crkvi u Efezu tijekom svog trogodišnjeg boravka među njima sigurno je ista poruka koja je, po božanskoj pripremi, došla do nas u njegovim poslanicama upućenim različitim crkvama. Primjećujemo da poruka svetog Pavla nije sadržavala niti jednu riječ o vječnim mukama, što nije dio Božanskog plana. Zacijelo iz ovih poslanica mi se sada slažemo da je sveti Pavao bio vrlo strpljiv u prekoraivanju, poučavanju, hrabrenju dragog Gospodinovog naroda. Gospodin ga je mnogo koristio jer se tako temeljito predao Gospodinu.

Ovdje primjećujemo razliku između djelovanja Svetog Duha Božjeg i djelovanja nesvetih duhova, palih anđela. U oba slučaja kontrola se povećava proporcionalno kako se pojedinac odriče vlastite volje. Na sreću čovječanstva, svi mi posjedujemo urođeni strah od samopredaje. Da nije bilo te prirodne

sklonosti, ove prirodne samovolje, nedvojbeno bi cijeli današnji svijet bio opsjednut od strane zlih anđela, ili barem u većoj mjeri pod njihovom kontrolom. Čak i među duhovnim medijima općenito postoji samo djelomično popuštanje volje i poticaj duhova prema potpunoj samopredaji. Duhovni mediji, međutim, slobodno su upozoreni kroz svoje časopise i knjige da postoji velika opasnost u potpunoj predaji volje, kako zli duh ne bi potpuno zaposjeo – opsjeo medija. Jao! jadni mediji! Oni ne znaju da su svi duhovi koji komuniciraju preko njih zli duhovi, demoni, pali anđeli, koji ponekad utjelovljuju ljudska bića i predstavljaju se kao naši mrtvi prijatelji.

Čak se ni muževi i žene ne usuđuju jedno drugome potpuno predati svoje volje bez opasnosti od povrede. Niti bi roditelji trebali nastojati prisiliti svoju djecu na stanje potpune bezvolje. U kojoj god mjeri to učinili, povrijedili su dijete, umanjili njegovu osobnost i učinili ga lakšom prevarom za pale anđele.

Jedini, Jedini, kojemu se usuđujemo podložiti svoju volju potpuno, skroz, jest Gospodin. On poziva na ovo potpuno podvrgavanje volje njemu; i mi, u njegovo ime i kao njegovi veleposlanici, možemo slobodno pozvati našu djecu, naše prijatelje, naše bližnje, na to isto potpuno podlaganje svojih srca Gospodinu. Što je volja potpunije posvećena, to je veća podložnost, to bi iskustvo trebalo biti blagoslovljenije – to je veća korisnost u službi Gospodinu. Ovo je sadržaj poticaja svetog Pavla, „Budite ispunjeni Duhom,” posvećeni, potpuno odvojeni Gospodinu. U omjeru u kojem je ovaj uvjet posvećenja ili podložnosti volji postignut – u takvom omjeru Gospodin nas može koristiti kao njegove glasnogovornike, njegove instrumente, spremne za njegovu službu, službu Istine, službu stada. Sveti Pavao bio je plemeniti primjer takve potpune samoposvete Gospodinu; takvog ispunjenja Duhom; takvog pražnjenja od samovolje; takvog mrtvila svijetu, njegovoj volji, njegovim planovima, njegovoj službi.

Nije ni čudo što je apostol mogao uvjeriti braću da ga mogu slijediti, kao što je on slijedio Krista. Krist je bio ispunjen Očevim Duhom. Sveti Pavao, lojalni sljedbenik njegovih stopa, imao je slično ispunjeno iskustvo iako manjeg kapaciteta. I svi koji će živjeti pobožno u Kristu Isusu moraju na sličan način biti ispunjeni njegovim Duhom, voljom Kristovom, voljom Očevom – i biti mrtvi za zemaljske ambicije. Apostolova misao pozivajući starješine bila im je utisnuti da su, kao i on, ne samo posvećeni Gospodinu, nego da kao učitelji u Crkvi imaju dvostruku odgovornost – prema sebi i prema Crkvi nad kojima ih je Gospodin postavio nadglednicima.

Obratite pažnju na njegove riječi: „Pazite dakle na sebe i na sve stado u kojem vas je Duh Sveti postavio nadglednicima (biskupima) da pasete Crkvu Božju, koju je stekao krvlju svoga (Sina)” – redak 28.

Nekoliko je točaka vrijedno pažnje. Revidirana verzija, gore citirana, kaže: „U kojoj vas je Duh Sveti učinio biskupima,” slažući se tako da je opća biblijska izjava da starješine Crkve nisu nad Crkvom u smislu nadređene klase, ili „svećenstva,” ali u Crkvi – njezini članovi – nadgledajući članove, pomažući članove, po imenovanju od Gospodina kroz kanal Crkve. Imajte na umu dvije točke:

(1) Morali su paziti na sebe i paziti na stado. Tko god pokušava pasti u Crkvi, morat će prije svega paziti na sebe da ne padne u napast, jer, kako apostol izjavljuje, oni koji prihvaćaju položaj starješina u Crkvi, pastira, nadglednika, izloženi su posebnim kušnjama, posebnim poteškoćama. Trebaju prije svega paziti na sebe, da ne bi, propovijedajući drugima, i sami postali otpadnici.

(2) Oni koji prihvaćaju službu ili služenje Crkvi kao Starije braće prema božanskom propisu trebaju shvatiti da su preuzeli tešku odgovornost glede koje moraju „polagati račun Bogu”. (Rim. 14:12.) To ne znači traženje mana kod braće. To ne znači samo propovijedati im; niti samo posjećivanje bolesnih i savjetovanje onih u nevolji. To znači nadzor, brigu o svim interesima skupštine i njenih pojedinaca u svakoj njihovoj sitnici. Oni koji su preopterećeni brigama ovoga života nisu u stanju, ni u kojem smislu riječi, prihvatiti odgovornosti ove službe u Crkvi Boga živoga i ne bi trebali biti pozvani da to učine; ne bi se trebalo glasati za njih kao starješine. Samo oni koji prvo traže interese Kraljevstva Gospodnjeg i pravednosti koju ono predstavlja su u bilo kojem smislu ili stupnju ispravno prikladni za takvu službu u Crkvi. Trebali bi smatrati dijelom svoje odgovornosti promatrati kako draga braća i sestre napreduju, osobito u njihovim duhovnim interesima. Trebali bi osjećati da je dio njihove dužnosti upozoravati, ohrabrivati, pomagati sve to, prema mogućnostima.

Nije prerogativ sve braće i sestara u Crkvi nastojati ispraviti jedni druge, osim ako se radi o nekim osobnim stvarima koje se posebno odnose na njih same; zatim Mat. 18:15 treba se strogo pridržavati. Međutim, od starješine je, samim njegovim izborom, zatraženo da preuzme takav nadzor nad poslovima skupštine, da da takve savjete, da da takve ukore, kako se čini da priroda slučaja zahtijeva – u krotkosti, sjećajući se sebe također, da ne bi bio iskušan, ako ne na istoj liniji, onda možda na nekoj drugoj liniji iskušenja. I on bi, naravno, trebao slijediti Mat. 18:15.

GRABEŽLJIVI VUKOVI I ISKVARENI GOVORNICI

Apostol, stavljajući starješinama ovu dužnost nadzora, podsjeća ih da je Gospodin kupio ovo stado dragocjenom krvlju Jaganjca Božjega i da bi ta vrijednost u Gospodinovim očima trebala biti tako

duboko utisnuta u njihov um da su bili voljni položiti svoje živote za braću u bilo kojoj službi koju bi mogli pružiti.

Naglašavajući već izrečeno upozorenje, apostol je proročanski objavio da će biti velika potreba da paze na sebe, zbog vlastitih među sobom, u samom stadu, a posebno među starješinama, ljudi bi ustajali govoreći izopačene stvari, kako bi odvucli učenike za sobom; u želji da budu vođe, ne bi oklijevali proizvesti raskol ili podjelu u Crkvi kako bi pomogli svojim ambicijama. Riječ izopačenosti (ovdje) u izvorniku označava iskrivljeno, uvrnuto. Misao je da oni koji počnu gubiti Duha Gospodnjeg, počinju gubiti svoju jasnoću shvaćanja Istine. Kako osobne i sebične ambicije zamagljuju njihov vid, oni Sveto Pismo vide sve nejasnije i slobodno ga izvrću ili iskrivljuju kako bi podržali svoje ambiciozne osjećaje. Kako su istinite riječi apostola; koliko velika opasnost postoji duž ove linije, posebno za Starješine, nadglednike stada! Očito je sebična ambicija jedan od najvećih neprijatelja s kojima se moraju boriti.

Niti te ambicije iznenada klijaju, cvjetaju i donose plodove; proces je postupan i stoga što je opasniji, varljiviji, manja je vjerojatnost da ćemo ga primijetiti. Kako je onda važno da cijelo stado Gospodnje, a posebno starješine, pripazi na sebe i ispita svoje ponašanje, a iznad svega motive koji stoje iza njihovih djela! Upamtimo da je apsolutna čistoća volje bitna. Svaka primjesa sebičnosti, koliko god mala bila, otrovni je virus koji bi, ako se ne zaustavi, doveo do Druge smrti. „Pazite na sebe,” je opomena, jer, Apostol dalje kaže, da bi sami ljudi ustali govoreći istinu na iskrivljen način, u svrhu odvlačenja učenika za sobom; u svrhu da budu vođe u jatu; u svrhu hvale i časti ljudi. Ah, kako skupa cijena – gubitak Božje naklonosti i vječnog života!

„Grabežljivi vukovi” su divlji vukovi. Neko vrijeme mogu varati ovce vanjskim načinom i vanjskim zanimanjem, prikrivajući svoju vučju prirodu. Oni i vanjsko ponašanje kojim varaju biblijski su označeni kao „Vukovi u janjećoj koži.” Pastir sigurno zna njihov karakter prije nego što se očituje ovcama; ali poslušne, nevine ovce bivaju prevarene sve dok ovi vukovi ne počnu gristi, proždirati i raspršivati stado. Urlici gnjeva, zlobe, mržnje, zavisti i svađe navedeni su u Svetom Pismu kao „djela tijela i đavla” – a ne djela pravednosti, mira i ljubavi, Duha Gospodnjeg. Vuk čini zlo svojim ustima, a tako i ovi – kleveću, ogovaraju i čine svako zlo.

Sveti Pavao je upozorio starješine Efeške Crkve što mogu očekivati, i njegove su riječi istinite. Poimence se spominju Himenej i Aleksandar, Figel i Hermogen i Filet. (1. Tim. 1:20; 2. Tim. 1:15 ; 2:17.) Ista su načela još uvijek na djelu. Isto upozorenje i dalje treba poslušati. Doista, Sveto Pismo općenito implicira da će

najteža iskustva u istom smislu doći na Crkvu u „zli dan” s kojim će se završiti ovo evanđeosko razdoblje.

„DAN I NOĆ SA SUZAMA”

„Stoga bdijte i zapamtite da kroz tri godine nisam prestao upozoravati svakog dana i noći sa suzama.” Pred nama su dvije točke; prvo, dužnost starješina Crkve da bdiju protiv ovih tako slikovito prikazanih zala; paziti na interese stada u odnosu na vukove; paziti da vukovima daju što je moguće manje prilike da rastrgaju stado i grizu ih, te upozoriti ovce da neka od njih, zaražena vučjom bjesnoćom, ne pokaže znakove hidrofobije i počne gristi jedna drugu, sa uobičajenim simptomima hidrofobije – s očitom žeđu za vodom (Istina), ali odbijanjem da je pije.

Drugo, starješine također trebaju paziti na one koji će se sigurno pojaviti „od vas samih.” Ispravno bdijenje započet će s vlastitim srcem, govoreći: Gospodine, jesam li ja? I pravilno gledanje hoće li s vremenom razabrati takve likove kao što su Himenej i Filet i, slijedeći apostolov primjer, razotkrit će ih – ne zbog osjećaja gorčine prema njima, već u interesu i radi zaštite stada. Sveti Pavao podsjeća braću da je takav bio i njegov vlastiti postupak – jedan od velike budnosti, interesa, brige, nad njima i nad svim Crkvama Male Azije. Izraz: „Noć i dan sa suzama” jasno nam pokazuje da je veliki apostol ispravno osjećao težinu odgovornosti koja je ležala na njemu kao sluzi Božjem i poslaniku Kralja kraljeva te nadpastiru i nadgledniku Gospodnjeg stada – kao „služnik Novog saveza,” delegiran od strane Velike Glave da pomogne u pozivanju onih koji će biti članovi njegova Tijela, za njihovu pouku i izgradnju u „najsvetijoj vjeri,” da bi na kraju mogli svi doći do pune mjere zrelosti u Tijelu Kristovu, kao velikom Posredniku, Proroku, Svećeniku i Kralju svijeta.

OSIGURANA BOŽANSKA POMOĆ

Pobudnica je završila ovako: „A sada vas, braćo, preporučam Bogu i riječi njegove milosti, koja vas može izgraditi i dati vam baštinu među svima posvećenima.” Čini se da je apostolova misao bila da bi ih njegove riječi, njegov iskreni poticaj, mogli ne samo probuditi, već bi ih mogli natjerati da se zapitaju na koje se obrane može osloniti za tako istaknutu krizu. Skreće pozornost na činjenicu da je Bog, veliko središte svih naših blagoslova, od kojega dolazi svaki dobar i savršen dar, s naše strane, sa strane svih onih koji žele surađivati s njegovim aranžmanima. Kao daljnje objašnjenje spominje Sveto Pismo, Riječ Božje milosti, evanđeosku poruku. Kaže im da oni, a i mi također, možemo biti uvjereni da nas Božja Riječ može izgraditi, dati nam potreban razvoj karaktera, srca i glave, i konačno nam dati udjela u velikoj baštini koju Bog čuva za sve one koji su posvećeni ovom porukom.

Primimo ovo dobro k srcu: zanemarivanje Božje Riječi milosti, zanemarivanje njegovih obećanja znači nedostatak snage da podnesemo kušnju koja je naš dio. To također znači otvaranje vrata za Sotonu da stavi svjetlo umjesto tame i tamu umjesto svjetla za našu zbunjenost. To znači da oni koji neće striktno paziti na praćenje možda neće moći razlikovati blejanje ovaca od „ponoćnog zavijanja” vuka; možda neće biti u stanju razlikovati između onih koji se čvrsto drže i pušu u trube Gospodinove Riječi i onih koji nastoje izazvati podjele među ovcama i govore izopačene stvari – krivo prikazujući činjenice, kako bi mogli podijeliti stado i povući neke za sobom.

Ne griješimo. To je pitanje naslijeđa ili nenasljedstva, među onima koji su posvećeni. Onaj tko je vjeran u onome što je najmanje, priznaje Gospodina i njegove odredbe u vezi sa svim njegovim blagoslovima, materijalnim i duhovnim, bit će spreman gledati naprijed s trajnim žarom i primit će Pastirovu brigu u skladu s tim. S druge strane, oni koji ne cijene „hranu u pravo vrijeme” i posebne pripreme ovog vremena žetve – oni neće biti pripremljeni; oni će vrlo vjerojatno biti prevareni od strane onih koji ih nastoje prevariti i privući ih sebi.

ZA UZOR STADU

Sveti Pavao je već istaknuo da je pouka zakona bila da se volu koji mlati žito treba dopustiti da dobije dio toga za svoju prehranu; i da na sličan način oni koji služe Crkvi u duhovnim stvarima zakonito, pravedno, trebaju imati udjela u materijalnim blagoslovima onih kojima služe. Također je istaknuo da bi Crkvi doista bila mala stvar služiti njegovim zemaljskim potrebama, da je Crkvi služio duhovnim stvarima koje su za njih bile neizmjereno veće vrijednosti od zemaljskih. Ali, iako je to istaknuo kao točke jednakosti, koje bi Crkva trebala uzeti u obzir, on nije zahtijevao te stvari od njih. Bilo bi im u korist vidjeti te stvari u pravom svjetlu i djelovati u skladu s tim. Ali ako nisu vidjeli svoje privilegije u služenju njemu i drugim službenicima Istine u zemaljskim stvarima, on je uočio da mu to nudi još veću priliku za samopožrtvovnost, samoodricanje u službi Istine. Nije se bunio zbog njihovog zanemarivanja, govoreći: Vi ste meni uskratili materijalne potrebe, ja ću vama uskratiti duhovne

„S ISUSOM I UČILI OD NJEGA”

KOLIKO je rečeno u nekoliko riječi o Petru i Ivanu, i što su njihovi protivnici mislili o njima, u izrazu, „A kad su vidjeli Petrovu i Ivanovu hrabrost, a uvidjeli su da su to ljudi neuki i neupućeni, čudili su se te su shvatili da su oni bili s Isusom”! – Djela 4:13.

Jedna od izvanrednih stvari povezanih sa „sadašnjom istinom” je njezin učinak na one koji je primaju – njezin preobražavajući učinak, učinak

utjehe. Naprotiv, njegovo razmišljanje je bilo sljedeće: Ove drage ovce trebaju duhovne blagoslove i tako sam sretan što sam od Gospodina dobio privilegiju da budem njegov sluga u njihovom dijeljenju. Što me više može koštati na putu samopožrtvovnosti, samoodricanja, to će više dokazati Gospodinu moju ljubav prema njemu, prema njegovoj Istini, prema njegovom stadu, i to ću više imati naklonost Velikog Pastira, jer ću više biti kao veliki Otkupitelj, koji je otkupio ovce žrtvom sebe.

Na ovim recima Apostol nastavlja skrenuti pozornost na svoj postupak – ne hvalisanje, nego za njihovu korist, kako bi mogli bolje razaznati kakav bi bio ispravan karakter podpastira Gospodnjeg. On kaže: „Nisam poželio ničije srebro ili zlato ili odjeću.” On im nije služio za gomilanje bogatstva, niti za osiguravanje udobnosti sadašnjeg života. Poželio je njihova srca. Žudio je za zadovoljstvom da ih dovede u odnos s velikom Glavom Crkve kao članove njegova Tijela. Cijenio je svoje povlastice kao propovjednik Novog saveza u ovom smjeru – pripremajući članove Tijela Kristova, Posrednika, i pomažući im da svoj poziv i izbor učine sigurnima za veličanstvene stvari obećane u Riječi.

On nastavlja: „Da, i sami znate da su ove ruke služile mojim potrebama i potrebama onih koji su bili sa mnom.” Očito neki od onih koji su bili u društvu svetog Pavla nisu imali nikakvog zanata ili nisu mogli pronaći isplativo zaposlenje, dok je apostolov zanat izrade jedara, izrade šatora, očito bio unosan, osiguravajući posao u raznim posjećenim obalnim gradovima. Očigledno su ostali uvelike ovisili o ovom vođi za materijalne, kao i za duhovne stvari. Nikad se nije žalio. Sada se nije žalio. On im je samo skrenuo pozornost na pravilan put za koji je vjerovao da ga je slijedio, za koji je vjerovao da je ugodan u očima Gospodina. Preporučio im je sličan duh ljubavi prema Gospodinu i ljubavi prema stadu i ljubavi prema Istini – do samopožrtvovnog stupnja. Tako bi mogli biti vjerni upravitelji Božjeg milosrđa, vjerni nadglednici njegova stada. Njegov vlastiti oblik iznošenja poruke sažet je na sljedeći način: „Pokazao sam vam primjer kako se tako trudeći trebate podupirati slabe, i sjećati se riječi Gospodina Isusa, kako je rekao, Blagoslovljenije je davati nego primati.”

obnavljanja. Kao što je Gospodin predvidio i prorekao, evangeoska poruka nije posebno privukla bogate, učene ili velike. Oni se osjećaju iznad Učiteljevih učenja i relativno su zadovoljni svojim uvjetima. Oni su doveli do vjerovanja da će im Bog svakog dana dati prednost nad neukima, glupima, neplemenitima. Stoga oni ne osjećaju toliko i tako duboko svoju potrebu za duhovnim iscjeljenjem od Dobrog Liječnika.

Evangeoska poruka uglavnom se odnosi na one manje povlaštene u sadašnjem životu. A to vrijedi i za posebne značajke Sadašnje istine kao i za opće značajke evangeoske poruke. U svakom slučaju, međutim, izraziti učinak Kristova evanđelja očituje se tamo gdje je primljeno u dobro i pošteno srce. Podiže ga. Daje hrabrost umjesto straha. Daje nadu umjesto malodušja. Daje cilj i smisao u životu, umjesto grube gluposti. Njeguje volju i očituje se u inteligentnom izrazu oka, u budnosti koraka, povećanoj spretnosti ruke i puštanju jezika da se govori o Gospodinu i njegovoj milosti.

Naši neprijatelji primjećuju sve ove stvari i često se čude inteligenciji o svakoj temi onih koji su neko vrijeme bili istraživači Božanskog plana vjekova kako je predstavljeno u šest svezaka „Studija Svetog pisma,” i u stupcima ovog časopisa. Ovo je dobro. Drago nam je zbog toga. Ipak, ovdje postoji opasnost. Ako se njeguje duh samozadovoljstva, ili ponos zbog poznavanja Svetog Pisma, ili zbog sposobnosti predstavljanja Božanskog plana, to može značiti duhovnu povredu.

Dobro je da kod nas kao i kod apostola naši protivnici zapaze našu hrabrost; da imamo hrabrost naših uvjerenja; da se samo Gospodina bojimo i da je naš najveći cilj prenijeti dobru vijest velike radosti svima koji imaju sluh. Ovdje, međutim, želimo posebno skrenuti pozornost na važnost druge značajke spomenute u citiranom tekstu Pisma, naime, da su o njima shvatili da su bili s Isusom; da su bili njegovi učenici, učenici u njegovoj školi. To je doista važna stvar za nas – učiti od Isusa, postati kopije našeg Učitelja.

Svi naši čitatelji bit će nam svjedoci da dajemo dužnu težinu doktrinarnom znanju o božanskom karakteru i planu kako je izloženo u Božanskoj riječi. No, dok naglašavamo sve ovo i zalažemo se za njegovu apsolutnu nužnost za rast u milosti, osjećamo potrebu da neprestano potičemo Gospodinove sljedbenike na one značajke Učiteljevog učenja koje sačinjavaju njegov duh, njegovu narav. Zbroj ovih naziva se Ljubav. Kako je za našeg Nebeskog Oca objavljeno da je „Bog ljubav”, tako je ljubav također posebna karakteristika našeg Otkupitelja, koji je bio slika, sam odraz Oca.

Analiza ljubavi, kako ju je dao apostol, može se shvatiti kao analiza božanskog karaktera prikazanog u našem Gospodinu Isusu – krotkost, blagost, strpljivost, dugotrpljivost, bratska dobrota – ljubav. A budući da su svi njegovi sljedbenici pozvani da postanu učenici, ili da uče, pod njim kao svojim učiteljem, slijedi da će svi koji uče od njega postupno postići te iste elemente njegova karaktera.

Kako bismo mogli bolje objaviti svoj odnos s njim? Kako možemo bolje preporučiti drugima Kristovu školu? Kako bismo mogli bolje obznaniti vrline našeg Učitelja nego živeći njegov primjer, predstavljajući njegov karakter pred ljudima? Nije li ovo značenje njegove naredbe: „Neka vaše svjetlo tako svijetli pred ljudima da oni, gledajući vaša dobra djela, mogu slaviti vašeg Oca koji je na nebesima”? Ispravno je, doista, da dopustimo da naše doktrine zasjaju pred ljudima, ali posebno je važno da dopustimo da Kristov karakter zasja. Osobito je važno da se doktrine i karakter međusobno podudaraju i su potvrđuju.

Sjećamo se riječi našega Gospodina: „Po tome će svi poznati da ste moji učenici, ako budete imali ljubavi među sobom.” Ovo je bila nova zapovijed da trebamo ljubiti jedni druge kao što je on ljubio nas – čistom, nesebičnom ljubavlju koja ne misli zlo, ne hvali se samom sobom, nije lako uvredljiva i ne traži svoje, sebična – ljubavlju koja polaže vrijeme, energiju, pa čak i sam život, za braću.

Možda nikada nećemo biti potpuno zadovoljni u mislima, riječima i djelima dok smo u tijelu; i stoga možda nikada nećemo biti potpuno zadovoljavajući ni za druge; ali možemo, trebali bismo, moramo, i milošću Božjom odlučimo svatko da hoćemo, postići sve ovo što se tiče naših srca. Ništa manje od ovoga neće zadovoljiti našeg Gospodina, za kojeg smo „zaručeni” kao članovi čiste, djevičanske Crkve. Ako ne uspijemo ispuniti ovaj razumni, moguć standard, nećemo uspjeti osigurati da naš poziv i izbor budu sigurni za mjesto u Grupi Nevjeste. Ali ako činimo ove stvari, ako smo srcem na ovom standardu i svakodnevno ga nastojimo živjeti najbolje što možemo, nebeski Zaručnik će se radovati što nas posjeduje kao članove svojih izabranih. O koliko toga ovisi o našem učenju ove lekcije! „Ako to znate, sretni ste ako to činite.”

